

สารนิพนธ์

เรื่อง การศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกรีนลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

โดย

นางสาว จิรัชญา ขอบจุลช้วน

รหัสนักศึกษา 05600606

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของอักษรศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อสารนิพนธ์	“การศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกริลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย”
ผู้เขียน	นางสาว จิรัชญา ขอลจุลชวน
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	อาจารย์ ดร.สุรีพร จรุงธนะกิจ
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2563

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์ “การศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกริลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาปัจจัย พฤติกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกริลาของนักท่องเที่ยวชาวไทยและปัญหาอุปสรรคของการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกริลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยสุ่มตัวอย่างจำนวน 116 คน วิเคราะห์โดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีวิธีการศึกษาในเชิงปริมาณและการเก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ สื่อออนไลน์ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและวิเคราะห์ข้อมูลทฤษฎีภูมิและปฐมภูมิ

ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวเป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี อาชีพลูกจ้าง/บริษัทเอกชน สถานภาพโสด ปีที่เดินทางไปท่องเที่ยว คือ ปี 2019 สถานที่ท่องเที่ยว คือ วัดซงจ้านหลิน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการไปท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว ปัจจัยที่ส่งผลในระดับมาก คือ อากาศเย็นสบาย อาหารมีความเป็นเอกลักษณ์ มีความปลอดภัยในการเดินทาง ที่พักมีความสะอาด เหตุผลที่จูงใจ คือ ธรรมชาติที่สวยงาม สามารถติดต่อสื่อสารระหว่างคนในท้องถิ่นได้ในระดับปานกลาง เหตุผลที่ไม่จูงใจ คือ ไม่มีเวลาอยู่ในระดับน้อย พฤติกรรมนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางไปเที่ยวครั้งแรก ตนเองเป็นผู้วางแผนการเดินทาง งบประมาณที่ใช้จะอยู่ที่ 10,000-20,000 บาท มีจุดประสงค์เพื่อไปพักผ่อนและเดินทางท่องเที่ยว ช่วงเวลาที่ใช้เดินทางไป คือ ฤดูหนาว นักท่องเที่ยวรู้จักเชิงกริลาผ่านทางอินเทอร์เน็ตและนักท่องเที่ยวจะเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกริลาอีก ปัญหาและอุปสรรคพบว่าส่วนใหญ่มีปัญหาการเดินทางมีระยะเวลาที่ยาวนาน การติดต่อสื่อสารด้วยภาษาท้องถิ่นไม่สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ สภาพภูมิอากาศและที่พักไม่มีปัญหา

คำสำคัญ : ปัจจัย, พฤติกรรม, ปัญหา, อุปสรรค, เชิงกริลา

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกริลลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย” เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450112 การศึกษาเอกเทศ (INDEPENDENT STUDY)

สารนิพนธ์ชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับการกรุณาอย่างสูงจาก อาจารย์ ดร.สุรีพร จรุงธนะกิจ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษาตลอดจนการปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่งจนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์ ข้าพเจ้าขอขอบคุณพระอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้และขอขอบคุณครอบครัว และเพื่อน ๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ ตลอดจนให้กำลังใจซึ่งเป็นแรงผลักดันให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจหากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

จิรัชญา ขอบจูล้วน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญรูปภาพ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	2
ขอบเขตการศึกษา.....	3
วิธีการศึกษา.....	3
นิยามคำศัพท์.....	4
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
ทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว.....	5
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับแขวงกริลา.....	14
งานศึกษาที่เกี่ยวข้อง.....	28
กรอบการศึกษาและวิเคราะห์.....	32
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย.....	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
การจัดทำข้อมูล.....	34
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
สรุปและอภิปรายผล.....	34
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	35
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	36
การวิเคราะห์ปัจจัยในการท่องเที่ยวแขวงกริลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย.....	41
การวิเคราะห์พฤติกรรมในการท่องเที่ยวแขวงกริลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย.....	50
การวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคของการเดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกริลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย.....	54

บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	58
สรุปผลการวิเคราะห์.....	58
อภิปรายผลการวิจัย.....	62
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	62
ข้อจำกัดการศึกษา.....	63
บรรณานุกรม.....	64
ภาคผนวก.....	66
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	70
แบบโอนลิขสิทธิ์สารนิพนธ์.....	71

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 แผนที่เส้นทางเมืองแมนที่ปลายฟ้าต้าหลี่-ลี่เจียง-จงเตี้ยน-ชางกรีลา.....	15
ภาพที่ 2 เมืองเก่าตุ่เค่อจง.....	18
ภาพที่ 3 วัดกุยซานหรือวัดต้าฝอ.....	19
ภาพที่ 4 วัดชงจ้านหลิน.....	20
ภาพที่ 5 อุทยานแห่งชาติฟูต้าโซว.....	21
ภาพที่ 6 ทะเลสาบปีต้าหรือปีทาไห่.....	22
ภาพที่ 7 ทะเลสาบชูดู.....	23
ภาพที่ 8 ทะเลสาบหมู่อย่างซั่ว.....	24
ภาพที่ 9 ทะเลสาบนานาปาไห่.....	25
ภาพที่ 10 ภูเขาหิมะสี่อ่า.....	26
ภาพที่ 11 โตรกเสื่อกระโจนหรือหู่เที้ยวเสี่ย.....	27

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงเพศของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลา.....	36
ตารางที่ 2 แสดงอายุของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลา.....	37
ตารางที่ 3 แสดงระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลา.....	37
ตารางที่ 4 แสดงอาชีพของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลา.....	38
ตารางที่ 5 แสดงสถานภาพของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลา.....	38
ตารางที่ 6 แสดงปีที่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลา.....	39
ตารางที่ 7 แสดงสถานที่ท่องเที่ยวในแขวงกรีลาที่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยว.....	40
ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลาภาพโดยรวม.....	41
ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลา ด้านสถานที่ท่องเที่ยว.....	42
ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลา ด้านสภาพภูมิอากาศ.....	43
ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลา ด้านอาหาร.....	44
ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลา ด้านคมนาคม.....	45
ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลา ด้านการติดต่อสื่อสาร.....	46
ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลา ด้านความสะดวกสบาย.....	47
ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลา ด้านเหตุผลที่จูงใจ.....	48
ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลา ด้านเหตุผลที่ไม่จูงใจ.....	49
ตารางที่ 17 แสดงจำนวนครั้งที่ไปท่องเที่ยวแขวงกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย.....	50
ตารางที่ 18 แสดงผู้วางแผนการเดินทางในการเดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลา.....	50
ตารางที่ 19 แสดงงบประมาณที่ใช้ในการเดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลา.....	51
ตารางที่ 20 แสดงจุดประสงค์ในการเดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลา.....	51
ตารางที่ 21 แสดงเวลาที่เลือกเดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลา.....	52
ตารางที่ 22 แสดงผลของนักท่องเที่ยวรู้จักแขวงกรีลาได้อย่างไร.....	53
ตารางที่ 23 แสดงผลของนักท่องเที่ยวจะกลับไปท่องเที่ยวแขวงกรีลาอีกหรือไม่.....	53
ตารางที่ 24 แสดงปัญหาและอุปสรรคด้านการเดินทาง.....	54
ตารางที่ 25 แสดงปัญหาและอุปสรรคด้านการติดต่อสื่อสาร.....	55
ตารางที่ 26 แสดงปัญหาและอุปสรรคด้านสภาพภูมิอากาศ.....	56
ตารางที่ 27 แสดงปัญหาและอุปสรรคด้านที่พัก.....	57

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

ท่องเที่ยวจีน ยักษ์ใหญ่ที่กำลังเติบโต (2561) การท่องเที่ยวในประเทศจีน มีการขยายตัวขึ้นอย่างมากในช่วงไม่กี่ทศวรรษที่ผ่านมา นับตั้งแต่มีการเริ่มดำเนินนโยบายปฏิรูปและเปิดประเทศผ่านมาถึงปัจจุบัน เป็นเวลากว่า 40 ปี จากข้อมูลของ China Tourism Academy (CTA) ในปี 2560 สถิติตัวเลขนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวในจีนแผ่นดินใหญ่ราว 29.1 ล้านคน เติบโตเพิ่มขึ้น 3.6% จากปีก่อน โดยนักท่องเที่ยวกลุ่มหลักที่เพิ่มขึ้นมาจากประเทศที่ตั้งอยู่ในเส้นทางยุทธศาสตร์ “หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง” ของจีน Euromonitor คาดการณ์ว่าภายในปี 2573 หรืออีก 12 ปีข้างหน้าจะมีการเดินทางท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งพันล้านเที่ยว โดยเวลานั้นจีนจะกลายเป็นจุดหมายปลายทางที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางเยือนมากที่สุดในโลก รายงานระบุว่า ความเฟื่องฟูอันยั่งยืนของธุรกิจการเดินทางท่องเที่ยว เกิดขึ้นอย่างชัดเจนใน ‘เอเชีย-แปซิฟิก’ ภูมิภาคที่ได้ประโยชน์จากชาติเศรษฐกิจที่เติบโตเร็วและการขยายตัวของชนชั้นกลางที่เลือกใช้จ่ายเงินรายได้ไปกับการพักผ่อนหย่อนใจ วาเวเตอร์ เกียร์ตส์ (Wouter Geerts) ที่ปรึกษา Euromonitor และผู้เขียนรายงานชิ้นนี้ กล่าวว่า การท่องเที่ยวได้กลายมาเป็นหนึ่งในเสาหลักของระบบเศรษฐกิจจีน ซึ่งจีนได้มีการทุ่มลงทุนจำนวนมากเพื่อพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและระบบขนส่งมวลชนให้ได้มาตรฐาน เพื่อตอบสนองนโยบายการท่องเที่ยวที่เป็นสากลและมิตรกับผู้มาเยือน รวมไปถึงกระบวนการผ่อนปรนการขอวีซ่าช่วยให้การเดินทางในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกสะดวกง่ายดายยิ่งขึ้น และยังมีกิจกรรมกีฬาระดับโลกที่จีนเป็นเจ้าภาพโอลิมปิกฤดูหนาว ปี 2022 ของปักกิ่งที่เข้ามาช่วยกระตุ้นบรรยากาศการท่องเที่ยว

สี่ว์กวาง (1987: 18-19) ประเทศจีนซึ่งเป็นประเทศที่ใหญ่เป็นอันดับ 1 ในเอเชีย มีอาณาเขตที่กว้างใหญ่พื้นที่ของประเทศจีนมี 9.6 ล้านตารางกิโลเมตร มีเขตบริหาร 23 มณฑล 5 เขตการปกครอง 4 มหานคร และ 2 เขตบริหารพิเศษ ประเทศจีนลักษณะภูมิประเทศจีนทางตะวันตกจะสูงทางตะวันออกจะต่ำเป็นรูปขั้นบันได ประกอบด้วยขั้นบันได 3 ขั้น 1) บันไดขั้นแรกที่สูงที่สุด เป็นที่ราบสูงชิงไห่-ทิเบต หรือ “หลังคาโลก” ในภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีนโดยสูงกว่าระดับน้ำทะเล 4,000 เมตรขึ้นไป ยอดเขาเอเวอร์เรสต์ตั้งอยู่ทางชายขอบใต้สุดของที่ราบสูงชิงไห่-ทิเบต ซึ่งเป็นเส้นพรมแดนระหว่างจีนกับเนปาล 2) บันไดขั้นที่สอง จากที่ราบสูงชิงไห่-ทิเบต ไปทางเหนือภูมิประเทศต่ำลง แอ่งแผ่นดินบริเวณภูเขาสูงกว่าระดับน้ำทะเล 1,000-2,000 เมตร มีที่ราบสูงหยุนหนาน-ก๊วยโจว ที่ราบสูงดินเหลือง ที่ราบสูงมองโกเลียใน แอ่งทาร์ิม แอ่งจุงการ์ และแอ่งสือชวน 3) บันไดขั้นที่สาม ด้านตะวันออกของแนวเทือกเขาฮิงกันใหญ่-ภูเขาไท่หังซาน-ภูเขาอูซัน-ชายขอบตะวันออกของที่ราบสูงหยุนหนาน—ก๊วยโจวจนถึงฝั่งทะเล เป็นเนินเขาที่อยู่เหนือระดับน้ำทะเลลงมา 1,000 เมตรลงมาและเป็นที่ราบอยู่เหนือระดับน้ำทะเล 200 เมตรลงมา บริเวณนี้เป็นเขตเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน (2556) มณฑลยูนนานเป็นมณฑลเขตชั้นในที่ไม่มีทางออกทะเล มีพื้นที่ทั้งหมด 394,000 ตารางกิโลเมตร (ใหญ่เป็นอันดับ 8 ของจีน) พื้นที่ส่วนใหญ่ราวร้อยละ 90 เป็นภูเขาและที่ราบสูง มีพื้นที่เพาะปลูกเพียงร้อยละ 7 ลักษณะภูมิประเทศของมณฑลนี้ทางตะวันตกเฉียงเหนือสูง ทางตะวันออกเฉียงใต้ต่ำ มณฑลยูนนานมีอาณาเขตติดต่อกับ 2 มณฑล และ 2 เขตปกครองตนเอง (มีฐานะเทียบเท่ามณฑล) คือ ทิศเหนือติดกับมณฑลเสฉวน (Sichuan) ทิศตะวันออกติดกับมณฑลกุ้ยโจว (Guizhou) และเขตปกครองตนเองกว่างซี (Guangxi) ทิศตะวันตกเฉียงเหนือติดกับเขตปกครองตนเองทิเบต (Xizang) มณฑลยูนนานแบ่งเขตการปกครองเป็น 16 เขต

วรศักดิ์ จรุงรัตนพงศ์ (2551: 82) แห่งกรีลา (Shangri-La) เมื่อได้ยินชื่อนี้หลายคนจะนึกถึงดินแดนที่สวยงามในนวนิยาย Lost Horizon ของ James Hilton แต่แห่งกรีลา (ที่เดิมชื่อจงเต๋ียน) ที่จะกล่าวถึงนี้เป็นสถานที่ที่ตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลยูนนาน ในเขตปกครองตนเองของชนชาติทิเบต เมืองจงเต๋ียน ตั้งอยู่บนที่ราบสูงทิเบต-ชิงไห่ ที่ระดับความสูง 3,300 เมตรจากระดับทะเล จงเต๋ียนเป็นเมืองที่ได้รับการกล่าวขานว่าเป็น “แห่งกรีลา” ถึงขั้นทางการจีนเปลี่ยนชื่อเมืองจงเต๋ียนเป็นแห่งกรีลา ด้วยความสวยงามของสภาพภูมิประเทศ ไม่ว่าจะเป็นเทือกเขาสูง ทุ่งดอกไม้ ทะเลสาบ นอกจากนี้ในพื้นที่จงเต๋ียนยังร่ำรวยด้วยวัฒนธรรมของชาวทิเบต ภาพหมู่บ้านชาวทิเบตที่อยู่รอบนอกเมืองออกไปยังคงเป็นที่หลงใหลของนักเดินทางส่วนใหญ่

จุดเด่นของแห่งกรีลาเป็นเมืองเก่าที่มีกลิ่นอายความเป็นทิเบตค่อนข้างสูง เมื่อนี้ผู้คนพูดภาษาอังกฤษได้มากกว่าเมืองอื่นๆในมณฑลยูนนาน ทำให้สะดวกในการติดต่อ ทิวทัศน์รอบๆเมืองจะเป็นภูเขาหิมะสวยงาม มีสัตว์ประจำถิ่นเป็นจามรี จากข้อมูลที่น่าสนใจนี้จึงเป็นที่มาของการศึกษา “การศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวแห่งกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย” ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาและรวบรวมข้อมูลปัจจัย พฤติกรรมในการท่องเที่ยวแห่งกรีลาและปัญหาอุปสรรคของการเดินทางไปท่องเที่ยวแห่งกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยในการท่องเที่ยวแห่งกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมในการท่องเที่ยวแห่งกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย
3. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคของการเดินทางไปท่องเที่ยวแห่งกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยในการท่องเที่ยวแห่งกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย
2. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมในการท่องเที่ยวแห่งกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย
3. ทำให้ทราบถึงปัญหาอุปสรรคของการเดินทางไปท่องเที่ยวแห่งกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ ศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในแขวงกรีลา

1.1 เมืองเก่าตุ่เค่อจง (Dukezong Ancient Town)

1.2 วัดกุยซาน (Guishan Temple) หรือวัดต้าฝอ

1.3 วัดซงจ้านหลินซื่อ (Songzanlin Monastery)

1.4 อุทยานแห่งชาติฟูต้าโฆว

1.5 ทะเลสาบปีต้าหรือปีทาไห่

1.6 ทะเลสาบชูดู

1.7 ทะเลสาบลามูหย่างซั่ว (Lamuyangcuo Lake)

1.8 ทะเลสาบนานาปาไห่

1.9 ภูเขาหิมะสือซ่า (Shika Snow Mountain)

1.10 โตรกเสื่อกระโจนหรือหุบเหวเสี่ย

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัย พฤติกรรมในการท่องเที่ยวแขวงกรีลาและปัญหาอุปสรรคของการเดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางไปแขวงกรีลา

3. ขอบเขตด้านเวลา ทำการศึกษาสำรวจและแจกแบบสอบถามในช่วงในช่วงเดือนพฤศจิกายน 2563 – ธันวาคม 2563

4. ขอบเขตด้านประชากร ใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางไปแขวงกรีลา

4.1 ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง ขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้มาจากการจำแนกนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยเดินทางไปแขวงกรีลา โดยสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 116 คน ใช้สูตรของ Taro Yamane

วิธีการศึกษา

1. กำหนดความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

2. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวแขวงกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยหาจากแหล่งข้อมูลทั้ง 2 ประเภท ได้แก่ 1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ 2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ

2.1 ข้อมูลปฐมภูมิ ที่รวบรวมได้จากการทำแบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เคยไปท่องเที่ยวเชิงกรีนที่แล ซึ่งเมื่อสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทยแล้วจะได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกรีนของนักท่องเที่ยวชาวไทย

2.2 ข้อมูลทุติยภูมิ ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัย พฤติกรรมของนักท่องเที่ยว จากงานวิจัย วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัย พฤติกรรมและเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้ง สถานที่ท่องเที่ยว ลักษณะภูมิอากาศ การเดินทาง ประชากร ภาษาและเวลา อาหาร

3. เก็บข้อมูลปฐมภูมิจากกลุ่มตัวอย่างโดยแบบสอบถาม

4. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกรีนของนักท่องเที่ยวชาวไทย

5. สรุปผลการศึกษาค้นคว้า และเสนอผลการศึกษาในรูปแบบรายงานวิจัย

นิยามคำศัพท์

เชิงกรีน หมายถึง สถานที่แห่งหนึ่งหรือเดิมมีชื่อว่า จงเตี้ยน เป็นบริเวณรอยต่อทิเบต-ยูนนานและเสฉวน

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทความวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกริลลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย” มีแนวความคิด ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและงานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวิจัย ดังนี้

ทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

1. ความหมายของการท่องเที่ยว

1.1 บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548: 11) ได้รวบรวมความหมายของการท่องเที่ยวไว้ในหนังสืออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กล่าวถึงความหมายของการท่องเที่ยวว่า ได้มีผู้นิยามความหมายได้หลากหลาย คือ องค์การสหประชาชาติได้จัดประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยวระหว่างประเทศขึ้น ณ กรุงโรม ประเทศอิตาลี เมื่อปี พ.ศ. 2506 ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า การท่องเที่ยวหมายถึง การเดินทาง (Travel) มีเงื่อนไข 3 ประการคือ

1.1.1 การเดินทาง (Travel) หมายถึงการเดินทางที่ไม่ได้ถูกบังคับหรือเพื่อสินจ้าง โดยมีการวางแผนเดินทางจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง และใช้ยานพาหนะนำไปเป็นระยะทางไกลหรือระยะทางไกลก็ได้

1.1.2 จุดหมายปลายทาง (Destination) หมายถึงจุดหมายปลายทางที่จะไปอยู่เป็นการชั่วคราวแล้วต้องเดินทางกลับที่อยู่เดิมหรือภูมิลำเนาเดิม

1.1.3 ความมุ่งหมาย (Purpose) หมายถึงมีความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ในการเดินทางใดก็ได้ที่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้ ซึ่งผู้เดินทางคนหนึ่งอาจมีความมุ่งหมายในการเดินทางมากกว่าหนึ่งอย่างก็ได้

1.2 สมาคมระหว่างประเทศแห่งความเชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว (International Association of Scientific Experts in Tourism -IASSET) (อ้างถึงใน บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548: 11-12) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า การท่องเที่ยวหมายถึง การเดินทางจากที่อยู่ถาวรไปอีกที่หนึ่งเป็นการชั่วคราว และไม่เกี่ยวข้องกับการทำกิจกรรมที่เป็นการหาเงิน จากความหมายดังกล่าวทำให้การท่องเที่ยวต้องมีลักษณะที่สำคัญอยู่ 5 ประการ

1.2.1 การท่องเที่ยวเป็นการเดินทางจากผู้คนจากที่ที่เคยอยู่ถาวรไปยังสถานที่ต่าง ๆ

1.2.2 การท่องเที่ยวจะต้องมีส่วนสำคัญหลัก 2 อย่างคือ การเดินทางไปสู่จุดหมายปลายทางและพักค้างคืน

1.2.3 การเดินทางและการพักค้างคืนนั้นจะต้องไม่ใช่สถานที่อยู่หรือที่ทำงานประจำและในการทำกิจกรรมระหว่างพักจะต้องแตกต่างไปจากผู้คนในท้องถิ่นนั้น

1.2.4 การเดินทางไปสู่จุดหมายปลายทางต้องเป็นการชั่วคราวในระยะเวลาสั้นโดยมีแผนจะเดินทางกลับภายใน 180 วัน

1.2.5 จุดหมายปลายทางที่เดินทางไปจะต้องเพื่อการท่องเที่ยวหรือเยี่ยมเยือนเท่านั้นไม่ใช่เพื่อการอยู่ถาวรหรือการทำงาน

1.3 หนังสือการท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา ได้สรุปว่า “การท่องเที่ยว หมายถึงการเดินทางที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการนันทนาการ จากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว และเป็นการเดินทางไปด้วยความสมัครใจ ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้” (นรินทร์ สังข์รักษา, 2559: 3)

1.4 ประมาณ เทพสงเคราะห์ (2561: 7) ได้กล่าวไว้ในหนังสือภูมิศาสตร์การท่องเที่ยวว่า คำว่า “ท่องเที่ยว” และ “การเดินทาง” มีความหมายใกล้เคียงกันมาก ทั้งนี้เพราะทั้งสองลักษณะเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ของมนุษย์ มนุษย์มีสัญชาตญาณของการอยากรู้อยากเห็น ซึ่งการศึกษาจากประวัติศาสตร์พบว่า การเดินทางของมนุษย์นั้นเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองของความอยากรู้อยากเห็น และเพื่อพิสูจน์การคาดการณ์ของมนุษย์เป็นประการสำคัญ

ปัจจุบันได้มีการพยายามให้คำจำกัดความของคำว่า “การท่องเที่ยว” ให้เด่นชัดขึ้น โดยได้กำหนดเงื่อนไขในการเดินทางที่ถือเป็นการท่องเที่ยวไว้ 3 ประการ ดังนี้

1.4.1 เป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว

1.4.2 เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ

1.4.3 เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตามที่ไม่ใช่เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้

จากความหมายของ การท่องเที่ยว ผู้เขียนหลายท่านได้ให้ความหมายที่หลากหลายสรุปได้ ดังนี้ การท่องเที่ยวเป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยถาวรไปยังจุดหมายปลายทางเป็นการชั่วคราวโดยจะพักค้างคืนหรือไม่ค้างคืนก็ได้ ต้องสมัครใจที่จะเดินทางไปและต้องไม่เป็นการเดินทางเพื่อไปประกอบอาชีพหรือหารายได้

2. วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548: 13-14) การท่องเที่ยวจะต้องมีการเดินทางโดยสมัครใจเป็นการชั่วคราวโดยมีความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ใดก็ได้ ที่ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้ ซึ่งวัตถุประสงค์หรือความมุ่งหมายของการท่องเที่ยวนั้น Douglas Foster ได้เขียนไว้ในหนังสือ “Travel and Tourism Management” ว่าความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของการเดินทางแบ่งออกเป็นได้ 9 อย่างคือ

2.1 การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนในวันหยุด (Holiday-Mass Popular Individual) เป็นการเดินทางในวันหยุดหรือพักผ่อนโดยไม่ทำอะไร อันเป็นการขจัดความเมื่อยล้าทางร่างกายและจิตใจจากการทำงานให้หมดไป และเรียกพลกำลังกลับคืนมาสำหรับเริ่มต้นทำงานในวันใหม่บางคนอาจจะไปพักผ่อนเพราะป่วยไข้มักจะถือเอาภาวะอากาศเป็นเกณฑ์ตัดสินใจว่าจะไปท่องเที่ยวที่ใด เช่น สถานที่ชายทะเลที่มีลมพัดฉิวอยู่เป็นนิจ หรือสถานที่บนเขาที่อากาศหนาวเย็นหรืออาจรักษาโรคผิวหนังใกล้บริเวณบ่อน้ำร้อน เป็นต้น

2.2 การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรมและศาสนา (Cultural Religion) เป็นการเดินทางที่ปรารถนาจะเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เช่น การศึกษาชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ชมศิลปะนาฏกรรมในหอศิลป์ ชมการแสดงดนตรีหรือละครของประเทศต่าง ๆ นมัสการศูนย์ศาสนาที่สำคัญ เพื่อร่วมปฏิบัติศาสนากิจ เป็นต้น

2.3 การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา (Educational) เป็นการเดินทางเพื่อทำการวิจัยหรือสอนหนังสือ หรือเข้าศึกษา หรือดูงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งมักจะพักอยู่ในประเทศนั้นเป็นเวลานานนับเดือน เช่น ไปทำการวิจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศอินเดีย ไปดูงานที่ยุโรป ไปบรรยายวิชาการท่องเที่ยวที่ประเทศสิงคโปร์ ไปฝึกอบรมระยะสั้นเกี่ยวกับวิชาการโรงแรมที่ประเทศฝรั่งเศส เป็นต้น

2.4 การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาและความบันเทิง (Sport and Recreation) เป็นการเดินทางที่ปรารถนาจะไปชมการแข่งขันกีฬาหรือเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา หรือเล่นกีฬาในท้องถิ่นนั้น เช่น การชมการแข่งขันโอลิมปิก การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาเขต การไปเล่นสกีในฤดูหนาว เป็นต้น หรือเป็นการเดินทางเพื่อความสนุกสนานบันเทิงใจ เช่น การเปลี่ยนบรรยากาศไปยังสถานที่ที่เงียบสงบ การชมทิวทัศน์ที่สวยงาม เป็นต้น

2.5 การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษ (Historical and Special Interests) เป็นการเดินทางที่ปรารถนาจะไปชมโบราณสถานที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์ เช่น ปราสาทหินพิมาย โครงการอนุสาวรีย์โบราณ เป็นต้น

2.6 การท่องเที่ยวเพื่องานอดิเรก (Hobbies) เป็นการเดินทางเพื่อทำงานอดิเรก เช่น ไปวาดรูปบนภูเขา ไปขี่ม้าที่ชายหาด ไปเล่นสกี เป็นต้น

2.7 การท่องเที่ยวเพื่อเยี่ยมญาติมิตร (Visiting Friend/Relation) เป็นการเดินทางเพื่อเยี่ยมญาติมิตร อันเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพให้ดียิ่งขึ้น เช่น ไปเยี่ยมเพื่อนที่ประเทศอังกฤษ ไปเยี่ยมลูกที่ประเทศฝรั่งเศส เป็นต้น

2.8 การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (Business) เป็นการเดินทางของนักธุรกิจที่ได้จัดเวลาให้เหลือหรือว่างจากการปฏิบัติธุรกิจในประเทศนั้นเพื่อถือโอกาสอยู่ท่องเที่ยวต่ออีกพักหนึ่ง เช่น การไปร่วมโปรแกรมการนำเที่ยวหลังจากเจรจาซื้อสินค้า เป็นต้น

2.9 การท่องเที่ยวเพื่อประชุมสัมมนา (Conference Congress) เป็นการเดินทางเพื่อเข้าร่วมประชุมการสัมมนา โดยปกติการจัดรายการประชุมสัมมนาผู้จัดมักมีรายการนำเที่ยวอย่างน้อย 1 ครั้ง ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนาเป็นนักท่องเที่ยวสมบูรณ์แบบและเมืองใดที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยว มักจะได้รับเลือกให้เป็นที่ประชุมสัมมนา เช่น เมืองพัทยา เชียงใหม่ กรุงเทพฯ ภูเก็ต เจนีวา ปารีส เป็นต้น

3. ประเภทของการท่องเที่ยว

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548: 15-18) เราได้กล่าวถึงความเป็นมาและความหมายของการท่องเที่ยวมาแล้ว ต่อไปนี้จะกล่าวถึงประเภทของการท่องเที่ยว เพื่อจะได้ทราบว่าแต่ละประเภทของการท่องเที่ยวมีลักษณะอย่างไร ซึ่งเราสามารถแบ่งประเภทของการท่องเที่ยวออกได้ 5 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

3.1 การแบ่งประเภทการท่องเที่ยวตามสภาพภูมิศาสตร์การเดินทาง สามารถแบ่งเป็นรูปแบบย่อยได้ 2 รูปแบบคือ

3.1.1 การท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International Tourism) เป็นการท่องเที่ยวไปยังต่างประเทศ โดยไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหารายได้ในประเทศนั้น

3.1.2 การท่องเที่ยวในประเทศ (Internal Tourism) เป็นการท่องเที่ยวเฉพาะภายในอาณาเขตของแต่ละประเทศนั้น ๆ

3.2 การแบ่งประเภทการท่องเที่ยวตามวัตถุประสงค์ของการเดินทาง สามารถแบ่งเป็นรูปแบบย่อยได้ 3 รูปแบบคือ

3.2.1 การท่องเที่ยวเพื่อการพักผ่อน (Leisure Tourism) เป็นการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากสภาพชีวิตประจำวันที่น่าเบื่อ หรือหลีกเลี่ยงอากาศหนาวในประเทศของตน อันเป็นการเดินทางเพื่อการพักผ่อนและหาประสบการณ์แปลกใหม่

3.2.2 การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (Business Tourism) เป็นการท่องเที่ยวเพื่อไปติดต่อธุรกิจหรือไปประชุม โดยมีระยะเวลา 2-3 วันแรกไปท่องเที่ยว

3.2.3 การท่องเที่ยวเพื่อความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่เกิดจากความสนใจกิจกรรมพิเศษ สามารถแบ่งออกเป็นรูปแบบย่อยได้ 4 รูปแบบคือ

3.2.3.1 การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ (Natural Tourism) เป็นการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งการพักผ่อน หย่อนใจ ความสนุกสนาน ความชื่นชมในแหล่งธรรมชาติ และการศึกษาในแหล่งธรรมชาติ

3.2.3.2 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) เป็นการท่องเที่ยวเพื่อมุ่งการให้ความรู้และความภาคภูมิใจที่มุ่งเน้นเสนอลักษณะวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ โบราณคดีและสถานที่ต่าง ๆ ที่มีมนุษย์สร้างขึ้นโดยเกี่ยวเนื่องกับความเป็นอยู่ของสังคม

3.2.3.3 การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและบันเทิง (Sport and Entertainment Tourism) เป็นการท่องเที่ยวเพื่อสนองความต้องการและความพึงพอใจในการพักผ่อน สนุกสนาน รื่นเรริงบันเทิงใจ การออกกำลังกาย โดยมุ่งเน้นการได้รับบริการที่เหมาะสม

3.2.3.4 การท่องเที่ยวเชิงธุรกิจและประชุมสัมมนา (Business and Convention Tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่เกิดจากผลพลอยได้ในการเดินทางไปติดต่อธุรกิจหรือประชุมสัมมนาซึ่งอาจมีหรือไม่มีการศึกษา ดูงานและทัศนศึกษารวมอยู่ก็ได้ หรือมีเวลาว่างจากการติดต่อธุรกิจหรือประชุมสัมมนา ก็อาจเดินทางไปดูงานหรือทัศนศึกษาเองก็ได้

3.3 การแบ่งประเภทการท่องเที่ยวตามลักษณะการเดินทาง สามารถแบ่งเป็นรูปแบบย่อยได้ 2 รูปแบบคือ

3.3.1 การท่องเที่ยวแบบกลุ่มเหมาจ่าย (Group Inclusive Tourism-GIT หรือ All Inclusive Tourism-AIT) เป็นการท่องเที่ยวที่ธุรกิจนำเที่ยวขายรายการนำเที่ยวเบ็ดเสร็จ (Package Tour) ให้กับนักท่องเที่ยวเป็นหมู่คณะ โดยธุรกิจนำเที่ยวเป็นผู้จัดการเกี่ยวกับยานพาหนะ ที่พัก อาหาร และการนำเที่ยวให้แก่

นักท่องเที่ยว โดยอาจดำเนินการอำนวยความสะดวกเต็มรูปแบบ (Full Package) หรืออาจจะจัดบริการเที่ยวบางสิ่งบางอย่างให้ก็ได้

3.3.2 การท่องเที่ยวแบบอิสระ (Foreign Individual Tourism-FIT) เป็นการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยววางแผนจัดการเดินทางด้วยตัวเองทุกอย่าง หรือใช้บริการของธุรกิจนำเที่ยวในการอำนวยความสะดวกบางอย่าง

3.4 การแบ่งประเภทการท่องเที่ยวตามการตลาด สามารถแบ่งเป็น 2 รูปแบบย่อยคือ

3.4.1 การท่องเที่ยวตลาดหรูหร่า (Elite Market Tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่ต้องจ่ายค่าบริการในอัตราสูง เพราะมุ่งให้บริการทางการท่องเที่ยวชนชั้นหรูหร่า

3.4.2 การท่องเที่ยวตลาดมวลชน (Mass Market Tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่บริการทางการท่องเที่ยวแบบพื้นฐาน ๆ ในราคาถูก โดยต้องการให้บริการผู้เดินทางที่มีรายได้น้อยแต่มีปริมาณมาก

3.5 การแบ่งประเภทการท่องเที่ยวตามการจัดการ สามารถแบ่งได้เป็นรูปแบบย่อยได้ 2 รูปแบบคือ

3.5.1 การท่องเที่ยวแบบประเพณีนิยม (Conventional Tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นความพึงพอใจและปริมาณของนักท่องเที่ยวเป็นหลัก โดยไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อม

3.5.2 การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Sustainable Tourism) เป็นการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการจัดการอย่างดีเยี่ยม เพื่อสามารถดำรงไว้ซึ่งทรัพยากรท่องเที่ยวให้มีความดึงดูดใจอย่างไม่เสื่อมคลาย และธุรกิจท่องเที่ยวมีการปรับปรุงคุณภาพให้มีผลกำไรอย่างเป็นธรรม ในขณะที่เดียวกันก็ให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมได้รับผลประโยชน์ตอบแทนอย่างเหมาะสม และมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมเยือนสม่ำเสมออย่างเพียงพอ แต่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ซึ่งสามารถแบ่งย่อยได้อีก 2 รูปแบบคือ

3.5.2.1 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ โดยได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินและมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวที่ดีและมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงศึกษาธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงผจญภัย การท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพทางธรรมชาติ เป็นต้น

3.5.2.2 การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural Tourism) เป็นการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยววัฒนธรรม หรือชมงานประเพณีต่าง ๆ ที่ชุมชนท้องถิ่นนั้น ๆ จัดขึ้นเพื่อให้ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน พร้อมทั้งได้ศึกษาความเชื่อ ความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม มีประสบการณ์ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน ได้แก่ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวชมงานประเพณีและศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยวดูวิถีชีวิตในชนบท การท่องเที่ยวเชิงกีฬาและบันเทิง การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพทางวัฒนธรรม เป็นต้น

4. มูลเหตุหรือปัจจัยจูงใจให้อยากเดินทางท่องเที่ยว

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548: 139-141) ถ้าจะถามว่าทำไมคนจึงต้องการเดินทางท่องเที่ยว นับเป็นคำถามที่ตอบยาก แต่มูลเหตุจูงใจให้เกิดการท่องเที่ยวน่าจะเป็นธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนที่มีความพึงพอใจในการเดินทางท่องเที่ยวโดยสัญชาตญาณอยู่แล้ว ซึ่งเมื่อมนุษย์ทุกคนมีมูลเหตุจูงใจในการท่องเที่ยวแตกต่างกันไปตามเศรษฐกิจสังคมและช่วงเวลา พอจะสรุปถึงมูลเหตุหรือปัจจัยที่จูงใจสำคัญที่กระตุ้นให้คนนับล้าน ๆ คนทั่วโลกเดินทางไปท่องเที่ยวในสถานที่ที่ต้องการในวาระต่างๆ กันมี 8 ประการดังต่อไปนี้

4.1 ความต้องการผจญภัย เมื่อมีกิจกรรมท่องเที่ยวใหม่ ๆ เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการล่องแพ ปีนเขา ซี่ช้าง เป็นต้น ย่อมมีการประชาสัมพันธ์ ทำให้คนอยากลองผจญภัยกับกิจกรรมท่องเที่ยวใหม่ ๆ เหล่านั้น

4.2 ความต้องการค้นพบสิ่งใหม่ ๆ ในตัวเอง ถ้ามองให้ลึกจะเห็นได้ว่าการเดินทางเป็นการทำลายความจำเจในชีวิตประจำวัน โดยออกเดินทางไปค้นหาสิ่งแปลกใหม่ในชีวิต โดยเฉพาะหนุ่มสาวสมัยใหม่มีความอยากรู้อยากเห็นที่จะได้พบสิ่งแปลกใหม่ เช่น การเดินทางไปท่องเที่ยวในที่ต่าง ๆ จะได้พบเห็นสิ่งที่ตนไม่เคยพบเห็นมาก่อน เป็นต้น

4.3 ความต้องการคุณค่าในการเดินทางท่องเที่ยว เป็นผลที่เกิดขึ้นหลังจากการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งผู้เดินทางท่องเที่ยวจะรู้สึกถึงความสนุกสนานหรือความประทับใจในขณะที่ท่องเที่ยวแต่ละครั้ง โดยปกติผู้เดินทางท่องเที่ยวต้องได้รับความสนุกสนานตื่นเต้น หรือประทับใจจากการเดินทางเท่ากับเกิดคุณค่าในการเดินทางหรือมีคุณค่าเป็นกำไรชีวิตในการท่องเที่ยว

4.4 ความต้องการค้นคว้าทางวัฒนธรรม จะเห็นว่าการเดินทางท่องเที่ยวเป็นการเรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศที่ตนไปเที่ยว เช่น ประเพณี เทศกาล พิธีการต่าง ๆ หรือศาสนาที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่นนั้น นอกจากนี้ยังได้ศึกษาภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการเดินทางท่องเที่ยวอีกด้วย

4.5 ความต้องการเห็นความเป็นอยู่ของเพื่อนร่วมโลก คนทั่วไปมีความต้องการเห็นความเป็นอยู่ของเพื่อนร่วมโลกว่า ผู้ที่อยู่ในประเทศที่ร่ำรวยกับในประเทศที่ยากจนมีความเป็นอยู่แตกต่างกันอย่างไร หรือผู้ที่อยู่ในประเทศในเขตร้อนกับในเขตร้อนมีความเป็นอยู่แตกต่างกันอย่างไร นอกจากนั้นยังต้องการเที่ยวชมสิ่งก่อสร้างสภาพแวดล้อม และพฤติกรรมของคนในท้องถิ่น

4.6 ความต้องการในการยอมรับของสังคม ผู้เดินทางท่องเที่ยวจะเกิดความพอใจมากถ้าคนที่เขากำลังติดต่อหรือคนที่เขาทำความรู้จัก ยอมรับนิสัยบางอย่างของเขา บ่อยครั้งที่นักท่องเที่ยวมีความรู้สึกเหมือนคนแปลกหน้า ทำให้เขาต้องเลือกเดินทางไปท่องเที่ยวในประเทศที่เขารู้สึกว่าเป็นที่ชื่นชอบและได้รับการยอมรับตัวเขา ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการจูงใจของ Abraham H. Maslow ที่ว่ามนุษย์มีความต้องการที่จะได้รับการยกย่องและยอมรับในสังคม

4.7 ความต้องการความภาคภูมิใจ การที่คนต้องการเดินทางไปท่องเที่ยวยังต่างประเทศต่าง ๆ เนื่องจากต้องการให้ผู้อื่นเห็นว่าตนได้ไปท่องเที่ยวสถานที่แปลก ๆ แตกต่างจากผู้อื่น ยิ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่ญาติมิตรของเขายังไม่เคยไป ก็จะเป็นข้อพิสูจน์ว่าได้ไปก่อนญาติมิตร ถือว่าเป็นความภาคภูมิใจของตนเองในเชิงการท่องเที่ยว ญาติมิตรอาจจะมาขอคำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวที่เขาได้ไปมา

4.8 ความต้องการยกฐานะและเกียรติภูมิ การที่ได้มีโอกาสเดินทางไปท่องเที่ยวไม่ว่าจะไปเพื่อวัตถุประสงค์ใด เช่น ทำธุรกิจ เข้าร่วมประชุม แข่งขันกีฬา ประกอบศาสนกิจ เยี่ยมญาติมิตร เป็นต้น ล้วนแต่ทำให้ผู้เดินทางไปท่องเที่ยวเป็นคนมีเกียรติในสังคม อันเป็นการยกฐานะและเกียรติภูมิของตนให้สูงขึ้นด้วย

5. มลเหตุหรือปัจจัยที่ไม่จูงใจให้อยากเดินทางท่องเที่ยว

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548: 141-142) เมื่อได้กล่าวถึงมลเหตุหรือปัจจัยที่จูงใจให้คนอยากเดินทางท่องเที่ยวมาแล้ว ก็น่าจะรู้ถึงมลเหตุปัจจัยที่ไม่จูงใจให้อยากเดินทางท่องเที่ยว หรือบางคนก็ไม่มีความคิดที่จะไปท่องเที่ยวที่ใดเลย จากการศึกษาพอจะสรุปได้ 6 ประการดังต่อไปนี้คือ

5.1 เสียหายเงิน เนื่องจากการเดินทางท่องเที่ยวต้องมีค่าใช้จ่ายสูง จึงรู้สึกเสียหายเงินที่จะต้องเสียไป หลายคนคิดว่าเก็บเงินไว้ใช้อย่างอื่นที่จำเป็นดีกว่า

5.2 ไม่มีเวลา มีคนจำนวนมากที่ไม่มีเวลาไปท่องเที่ยว เนื่องจากไม่สามารถทำงานหรือธุรกิจที่รับผิดชอบอยู่ได้

5.3 ความรับผิดชอบทางครอบครัว คนที่มีบุตรเล็ก ๆ มักจะไม่ได้ไปท่องเที่ยวเพราะ ไม่มีใครช่วยเลี้ยงดูลูก แม้ว่าจะสามารถนำบุตรมาร่วมเดินทางไปด้วยได้ แต่ก็เกิดความไม่สะดวกหลายประการและบางคนที่ไม่นำบุตรเดินทางไปด้วย ก็จะไม่กังวลถึงบุตร ทำให้ไม่มีความสุขในการเดินทางท่องเที่ยว

5.4 ข้อจำกัดทางร่างกาย บางคนอาจมีสุขภาพไม่แข็งแรง หรือมีความพิการส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย ทำให้ไม่สะดวกในการเดินทาง นอกจากนี้ความชราภาพก็เป็นอุปสรรคในการเดินทางด้วยเช่นกัน

5.5 ไม่เกิดความสนใจในการเดินทางท่องเที่ยว คือไม่คิดและไม่สนใจที่จะหาความสนุกสนานจากการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวเพื่อชมความงามทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์หรือวัฒนธรรม

5.6 เกิดความกลัวไม่ปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว บางคนกลัวในสิ่งที่ยังไม่รู้ไม่เห็นในต่างแดน เช่น กลัวอุบัติเหตุ กลัวถูกหลอกลวง เป็นต้น ทำให้ไม่กล้าเดินทางไปท่องเที่ยวต่างถิ่น

6. พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยว

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548: 142-145) การศึกษาถึงพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยว ก็เพื่อให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวให้ได้รับความพอใจ ซึ่งพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยว หมายถึง ปฏิบัติการของนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการ

ได้รับหรือการใช้บริการทางการท่องเที่ยว รวมทั้งขบวนการต่าง ๆ ในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวซึ่งพอจะสรุปถึงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจท่องเที่ยวว่ามีขั้นตอนสำคัญอยู่ 9 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

6.1 ขั้นตอนที่ 1 การส่งเสริมตลาดทางการท่องเที่ยว (Tourism Promotion) เป็นการอำนวยความสะดวกข้อมูลการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายโดยผ่านสื่อต่าง ๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับข่าวสารทางการท่องเที่ยวเหล่านั้น เช่น จากหนังสือพิมพ์ จากนิตยสาร จากองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยว จากบริษัทนำเที่ยว จากบริษัทการบิน จากญาติมิตร เป็นต้น ข้อมูลทางการท่องเที่ยวอาจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม ที่พัก การคมนาคม ความปลอดภัย ฯลฯ ซึ่งการส่งเสริมตลาดทางการท่องเที่ยวไปยังนักท่องเที่ยวสามารถทำได้ทั้งภาครัฐและเอกชน

6.2 ขั้นตอนที่ 2 ความต้องการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวแต่ละคน (Need) เมื่อนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายได้ทราบข้อมูลทางการท่องเที่ยวแล้ว ก็จะก่อให้เกิดความต้องการท่องเที่ยวขึ้นภายในจิตใจของนักท่องเที่ยวแต่ละคน ทั้งนี้ นักท่องเที่ยวต้องการเสริมสิ่งที่ขาดไปหรือเพิ่มรสชาติให้กับชีวิต เช่น เกิดความเบื่อหน่าย อยากเปลี่ยนบรรยากาศต้องการเดินทางท่องเที่ยวให้ได้เห็นสิ่ง ๆ เพื่อเพิ่มประสบการณ์ เป็นต้น โดยปกติแล้วนักท่องเที่ยวส่วนมากต้องการไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ค่าครองชีพถูก การบริการได้มาตรฐาน มีความสะดวกสบายและปลอดภัยในการท่องเที่ยว

6.3 ขั้นตอนที่ 3 สิ่งจูงใจสำหรับนักท่องเที่ยว (Motivation) เป็นแรงกระตุ้นให้อยากท่องเที่ยวซึ่งเกิดจากปัจจัย 2 ประการคือ Push Factor เป็นสภาพเงื่อนไขมากระตุ้นผลักดันให้เกิดความต้องการการหลีกเลี่ยงความจำเจซ้ำซากในชีวิตประจำวันเพื่อไปท่องเที่ยว และ Pull Factor เป็นสภาพเงื่อนไขที่ดึงดูดใจให้ไปชมแหล่งท่องเที่ยวหรือร่วมกิจกรรมทางการท่องเที่ยว ซึ่งอาจแบ่งสิ่งจูงใจออกได้เป็น 4 ประเภทคือ

6.3.1 สิ่งจูงใจด้านกายภาพ (Physical Motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากความต้องการการพักผ่อนทางร่างกายและจิตใจให้สดชื่น รักษาบำรุงสุขภาพ เช่น การอาบน้ำแร่ การร่วมกิจกรรมกีฬา เป็นต้น

6.3.2 สิ่งจูงใจด้านวัฒนธรรม (Culture Motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากความต้องการอยากรู้จักวัฒนธรรมของประเทศที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน รวมทั้งการดำเนินชีวิต ศิลปะ สถานที่ทางประวัติศาสตร์ เทศกาลต่าง ๆ ฯลฯ

6.3.3 สิ่งจูงใจด้านส่วนตัว (Personal Motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากความต้องการส่วนตัว เช่น เดินทางไปเยี่ยมญาติมิตร การไปจาริกแสวงบุญ เป็นต้น

6.3.4 สิ่งจูงใจด้านสถานภาพและชื่อเสียง (Prestige and Status Motivation) เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดจากความต้องการพัฒนาระดับตัวเองให้สูงขึ้นและสร้างชื่อเสียง เช่น การเข้าร่วมประชุม การเข้าร่วมแข่งขันกีฬา การศึกษาต่อต่างประเทศ เป็นต้น

6.4 ขั้นตอนที่ 4 การตัดสินใจของนักท่องเที่ยว (Decision Making) นับว่าเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวมาก เมื่อผู้ประสงค์จะเดินทางท่องเที่ยวได้รับข้อมูลทางการท่องเที่ยวแล้ว เกิดความต้องการอยาก

ท่องเที่ยวขึ้น อีกทั้งเกิดแรงกระตุ้นจากสิ่งจูงใจ จะทำให้เกิดภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยว (Tourist Image) ของแต่ละท้องถิ่นขึ้น เพื่อประกอบการพิจารณาตัดสินใจว่าจะไปท่องเที่ยวที่ไหนที่ดีที่สุด โดยคำนึงถึงการประหยัด ปลอดภัย สะดวกสบายและความอภิมภิมมากที่สุดเป็นเกณฑ์ ภาพลักษณ์ทางการท่องเที่ยวของสถานที่ท่องเที่ยวว่าจะปรากฏทั้งในลักษณะบวกหรือลบก็ได้ เช่น ประเทศยุโรปมีความปลอดภัยสูง แต่ค่าใช้จ่ายสูงตามด้วย ประเทศสังคมนิยมมีเงื่อนไขการเข้าประเทศยุ่งยาก เป็นต้น จากการสำรวจปัจจัยในการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวมี 8 ประการตามลำดับความสำคัญดังต่อไปนี้

- 6.4.1 จะไปท่องเที่ยวที่ไหน
- 6.4.2 จะไปท่องเที่ยวเมื่อไหร่
- 6.4.3 จะไปท่องเที่ยวโดยทางใด (บก เรือ อากาศ)
- 6.4.4 จะไปท่องเที่ยวกับใคร
- 6.4.5 จะไปท่องเที่ยวนานเท่าไร
- 6.4.6 จะไปท่องเที่ยวเพื่อชมอะไร
- 6.4.7 จะไปพักผ่อนในสถานที่ประเภทไหน
- 6.4.8 จะไปท่องเที่ยวแต่ละสถานที่กี่วัน

6.5 ขั้นตอนที่ 5 การวางแผนค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยว (Planning for Expenditure) โดยปกติเมื่อตัดสินใจจะไปสถานที่ท่องเที่ยวใด ก็จะต้องศึกษาค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว ยิ่งถ้าไปท่องเที่ยวต่างประเทศจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก ก็ต้องเตรียมเก็บเงินไว้ จึงต้องมีการวางแผนก่อน 1-2 ปี ในการวางแผนค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยว จะต้องวางแผนค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่จะเกิดขึ้นในการท่องเที่ยวสถานที่นั้น ๆ เช่น ค่าพาหนะเดินทาง ค่าอาหาร ค่าที่พัก ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายซื้อของที่ระลึก เป็นต้น ซึ่งการวางแผนค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยวนี้เราอาจขอความช่วยเหลือจากธุรกิจนำเที่ยวมาใช้เป็นแหล่งข้อมูลในการวางแผนค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยว นอกจากนั้นยังต้องมีการเตรียมวางแผนเรื่องलगานและฝากคนดูแลบ้านด้วย

6.6 ขั้นตอนที่ 6 การเตรียมการเดินทาง (Travel Preparation) เมื่อตัดสินใจเลือกสถานที่ท่องเที่ยวที่แน่นอนและมีการวางแผนค่าใช้จ่ายเสร็จหมดแล้ว ในขั้นนี้ผู้จะเดินทางท่องเที่ยวก็ต้องเตรียมตัวในเรื่องการจองตั๋วพาหนะที่จะเดินทาง การจองรายการท่องเที่ยว การยืนยันการเดินทาง จัดทำเอกสารการเดินทาง เช่น หนังสือเดินทาง (Passport) การอนุญาตเข้าประเทศ (Visa) เป็นต้น นอกจากนั้นยังต้องเตรียมเสื้อผ้าและของใช้จำเป็นในระหว่างเดินทาง การแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ตลอดจนการเตรียมการเรื่องสุขภาพและการกิจส่วนตัว

6.7 ขั้นตอนที่ 7 การเดินทางท่องเที่ยว (Travel) เป็นการออกเดินทางจากบ้านเพื่อท่องเที่ยวจนกระทั่งท่องเที่ยวเสร็จแล้วกลับถึงบ้าน โดยจะมีการประเมินผลการท่องเที่ยวเป็นระยะ ๆ ตามประสบการณ์ที่ได้รับ เริ่มตั้งแต่ยานพาหนะที่นำเข้าไปสู่จุดหมายปลายทางหรือแหล่งท่องเที่ยว สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ตลอดจนที่พัก อาหาร การกิน และอื่น ๆ เพื่อประเมินผลการเดินทางท่องเที่ยวครั้งนี้ว่าเป็นที่น่าพอใจหรือไม่ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ

ตัดสินใจการเดินทางในครั้งต่อไป หรืออาจบอกต่อให้บุคคลอื่นเดินทางมาท่องเที่ยวในสถานที่แห่งนี้ หรือบอกต่อบุคคลอื่นไม่ให้มาท่องเที่ยวสถานที่แห่งนี้

6.8 ขั้นตอนที่ 8 ประสบการณ์นักท่องเที่ยว เมื่อนักท่องเที่ยวได้มีการประเมินผลการเดินทางท่องเที่ยว อาจเป็นสถานที่ สภาพแวดล้อม ผู้คน การบริการ สิ่งอำนวยความสะดวก ก็จะได้ผลของประสบการณ์ท่องเที่ยว ซึ่งอาจแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ

6.8.1 มีความพึงพอใจ เป็นประสบการณ์ทางบวก (Positive) ที่นักท่องเที่ยวได้รับหรือสัมผัสสิ่งต่าง ๆ ในขณะที่เดินทางท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ คน สภาพแวดล้อม การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ปรากฏผลการประเมินว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ

6.8.2 ไม่มีความพึงพอใจ เป็นประสบการณ์ทางลบ (Negative) ที่นักท่องเที่ยวได้รับหรือสัมผัสสิ่งต่าง ๆ ในขณะที่เดินทางท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ คน สภาพแวดล้อม การบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ปรากฏผลการประเมินว่านักท่องเที่ยวไม่มีความพึงพอใจ

6.9 ขั้นตอนที่ 9 ทศนคติของนักท่องเที่ยว เมื่อนักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์จากการท่องเที่ยวแล้ว ก็จะเกิดทัศนคติต่อการท่องเที่ยวครั้งนี้ ถ้าหากว่านักท่องเที่ยวได้รับความพึงพอใจก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อการท่องเที่ยวครั้งนี้ อาจทำให้เขากลับมาท่องเที่ยวอีกครั้ง หรือบอกเล่าให้บุคคลอื่นมาท่องเที่ยว ถ้าหากนักท่องเที่ยวได้รับความไม่พึงพอใจ ก็จะมีทัศนคติไม่ดีต่อการท่องเที่ยวครั้งนี้ อาจทำให้ไม่อยากเดินทางมาท่องเที่ยวอีก หรือบอกเล่าให้บุคคลอื่นไม่อยากเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวด้วย

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงกรีลา

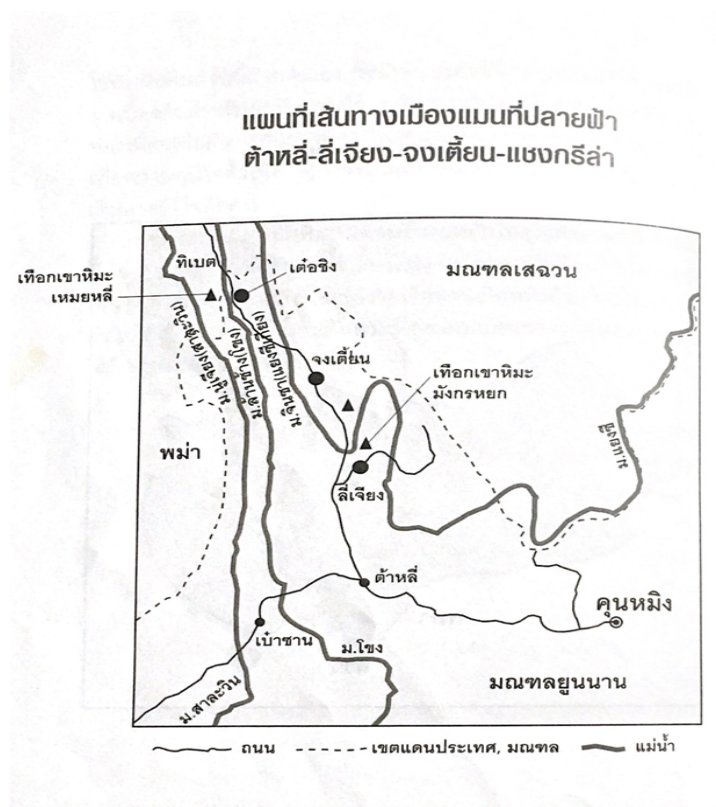
1. ข้อมูลทั่วไป

เขตปกครองตนเองทิเบตแห่งตีซิง เดิมตีซิงอยู่ในแคว้นคัมของทิเบต ต่อมาในสมัยจักรพรรดิคังซีและเฉียนหลงในยุคเรืองอำนาจของราชวงศ์ชิงได้แผ่อิทธิพลมายังแคว้นคัมและทิเบต เมื่ออังกฤษยกพลเจ้าโจมตีนครลาซาของทิเบตในปี ค.ศ. 1903-1904 ทำให้ทิเบตต้องเซ็นสัญญาการค้าและแบ่งอาณาเขตกับจักรวรรดินิยมอังกฤษเป็นครั้งแรก 3 ปีต่อมา จีนสมัยปลายราชวงศ์ชิงก็ยกกำลังเข้ารวมดินแดนทิเบตตะวันออกและจัดตั้งมณฑลตีซิงที่รวมดินแดนแคว้นคัมไว้ทั้งหมด ในปี 1911 เมื่อราชวงศ์ชิงถูกโค่นล้มเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองเป็นระบอบสาธารณรัฐ ทิเบตได้ถูกแบ่งเป็นสองส่วน ด้านตะวันออกอยู่ภายใต้การควบคุมของจีน ด้านตะวันตกเป็นดินแดนรัฐเอกราช โดยด้านตะวันออกคือแคว้นคัมหรือมณฑลตีซิง

หลังจากจีนเข้าสู่ระบอบการปกครองคอมมิวนิสต์ในปี ค.ศ. 1949 มณฑลตีซิงถูกยกเลิก ดินแดนตอนเหนือถูกรวมเข้ากับภาคตะวันตกของมณฑลเสฉวน ตอนใต้รวมเข้ากับทางตอนเหนือของมณฑลยูนนาน ในส่วนของมณฑลยูนนานในปี ค.ศ. 1957 ได้จัดตั้งเขตการปกครองตนเองชนชาติทิเบตแห่งตีซิง ศูนย์กลางอยู่ที่เมืองจงเตี้ยน คำว่า จงเตี้ยน เป็นภาษาน่าซี ในช่วงราชวงศ์หมิงดินแดนนี้เคยอยู่ภายใต้ของผู้ปกครองแห่งลี่เจียงและผู้ปกครอง

ชาวนำซีเรียกชื่อเมืองนี้ว่า “จงดี้ยน” หมายถึงสถานที่อันสมบูรณ์ ส่วนในภาษาจีนจะหมายถึงศูนย์กลางแห่งท้องทุ่ง ในภาษาทิเบตจะเรียกว่า “เจี้ยนถัง” ซึ่งเป็นชื่อในสามเจ้าชายของกษัตริย์ทิเบตในยุคโบราณที่มอบดินแดนนี้ให้เจ้าชายเจี้ยนถังปกครอง

ในปี ค.ศ. 2002 รัฐบาลจีนได้เปลี่ยนชื่อเมืองจงดี้ยนจากเดิมที่มีชื่อเมืองว่า “เจี้ยนถัง” เป็น “แซงกรีลา” ภาษาจีนออกเสียงว่า “xiānggélǐlā” ซึ่งแปลว่าที่ซึ่งสุริยันจันทราประทับในดวงจิต เมืองจงดี้ยนเป็นถิ่นฐานของชาวทิเบตซึ่งตามสถานที่ต่าง ๆ การแต่งกายยังคงรักษาเอกลักษณ์ไว้

ภาพที่ 1 แผนที่เส้นทางเมืองแมนที่ปลายฟ้าต้าหลี่-ลี่เจียง-จงดี้ยน-แซงกรีลา
ที่มา : ขจิต จิตตเสวี และคนอื่น ๆ (2545)

2. ลักษณะภูมิศาสตร์และที่ตั้ง

แซงกรีลา (Shangri-La หรือ ที่เดิมชื่อจงดี้ยน) ที่จะกล่าวถึงนี้เป็นสถานที่ที่ตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลยูนนาน เป็นบริเวณรอยต่อทิเบต-ยูนนานและเสฉวน ในเขตปกครองตนเองของชนชาติทิเบตตี้ซิ่ง เมืองจงดี้ยน ตั้งอยู่บนที่ราบสูงทิเบต-ชิงไห่ ที่ระดับความสูง 3,300 เมตรจากระดับทะเล อยู่ห่างจากเมืองคุนหมิงประมาณ 709 กิโลเมตร มีพื้นที่ 11,613 ตารางกิโลเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่ร้อยละ 90 เป็นภูเขาสูง โดยภูเขาหิมาลัยปกคลุมตลอดปี ยอดเขาที่สูงที่สุดในตี้ซิ่งและยูนนานคือ ยอดเขาคาเกอโปของเทือกเขาหิมาลัยที่สูง 6,740 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง บางพื้นที่เป็นทุ่งหญ้า มีฝูงจามรีกระจายทั่วทุ่ง มีทะเลสาบที่สวยงามและเป็นดินแดน

ที่ชนเผ่าต่าง ๆ นอกจากนี้ตีซิงยังมีสายน้ำหลากหลายสายที่ละลายมาจากเทือกเขาต่างๆลงมา 3 สายหลักคือ จีนซาเจียง หลันซางเจียงและนู่เจียง ไหลคู่ขนานลงมาจากที่ราบสูงซิงไห่-ทิเบต

3. ลักษณะภูมิอากาศ

- 3.1 ฤดูใบไม้ผลิ ช่วงเดือนเมษายน – เดือนพฤษภาคม มีอุณหภูมิประมาณ 4 – 12 องศา - เซลเซียส
- 3.2 ฤดูร้อน ช่วงเดือนมิถุนายน – เดือนสิงหาคม มีอุณหภูมิประมาณ 10 – 19 องศา - เซลเซียส
- 3.3 ฤดูใบไม้ร่วง ช่วงเดือนกันยายน – เดือนตุลาคม มีอุณหภูมิประมาณ 18 – 2 องศา - เซลเซียส
- 3.4 ฤดูหนาว ช่วงเดือนพฤศจิกายน – เดือนมีนาคม มีอุณหภูมิประมาณ -10 – 10 องศา - เซลเซียส

4. การเดินทาง

รุ่งวิทย์ สุวรรณอภิชน (2550: 37) การเดินทางจากไทยไปแขวงกริลาที่สะดวกที่สุดคือ โดยสารเครื่องบินซึ่งบินตรงจากสนามบินดอนเมืองกรุงเทพฯ มุ่งตรงไปยังเมืองคุนหมิง เมืองหลวงของยูนนาน จากนั้นจึงค่อยเดินทางต่อไปที่แขวงกริลา สามารถเดินทางได้หลายวิธี ได้แก่

4.1 เดินทางจากคุนหมิงโดยรถยนต์ไปต้าหลี่ (Dali) หรือเมืองตาลีฟูอาณาน่านเจ้าโบราณประมาณ 424 กิโลเมตร จากเมืองต้าหลี่สู่เมืองลี่เจียงประมาณ 205 กิโลเมตร เริ่มเข้าดินแดนที่เรียกว่าแขวงกริลา เมื่อเดินทางมาถึงโค้งแรกของแม่น้ำแยงซีเกียงที่ตำบลสี่กุก เขตจังหวัดลี่เจียง มณฑลยูนนาน จากนั้นค่อยเดินทางต่อไปยังเมืองจงเตี้ยนและเมืองตีซิงตามลำดับ

4.2 เดินทางจากเมืองคุนหมิงบินตรงมายังเมืองลี่เจียงใช้เวลาเพียงชั่วโมงเดียว แล้วค่อยเดินทางด้วยรถยนต์ไปโค้งแรกของแม่น้ำแยงซีเกียงที่ตำบลสี่กุก เข้าสู่ดินแดนแขวงกริลา

4.3 เดินทางจากเมืองคุนหมิงแล้วบินตรงไปยังเมืองจงเตี้ยน ซึ่งเป็นเมืองใหญ่ที่สุดในดินแดนแขวงกริลา จากนั้นค่อยเดินทางไปตามสถานที่ต่าง ๆ

5. ประชากร

ตีซิงมีอาณาเขต 23,800 ตารางกิโลเมตร มี 3 อำเภอคือ อำเภอจงเตี้ยน อำเภอเต๋อซิงและอำเภอเหวยซี มีประชากรเพียง 330,000 คน ประกอบด้วย 13 ชนเผ่า มีสัดส่วนเป็นชาวทิเบตร้อยละ 46 นอกนั้นเป็นชาวฮี่ ชาวลีซู่ (ลีซอ) ชาวน่าซี ชาวไปและชาวฮั่น โดยเมืองจงเตี้ยนมีประชากร 120,000 คน ประมาณ 40% เป็นชาวทิเบตและเป็นชนกลุ่มน้อยอื่น ๆ เช่น น่าซี, ยี, แม้ว, พูมีและลีซอ

6. ภาษาและเวลา

6.1 ภาษาท้องถิ่น ภาษาจีน และในเซี่ยงไฮ้เมืองนี้ผู้คนพูดภาษาอังกฤษได้มากกว่าเมืองอื่น ๆ ในมณฑลยูนนาน

6.2 เวลาเร็วกว่าประเทศไทย 1 ชั่วโมง

7. อาหาร

7.1 เนยซูอิ้ว เป็นอาหารหลักของชาวทิเบต โดยเนยซูอิ้วทำมาจากนมของจามรีซึ่งเป็นสัตว์ประจำถิ่นบนที่ราบสูงชิงไห่-ทิเบต คนท้องถิ่นนิยมกินเนยซูอิ้วในน้ำร้อนและฤดูใบไม้ร่วง เนยซูอิ้วที่ทำจากนมจามรีในฤดูหนาวมักจะมีสีเหลืองอ่อน ส่วนเนยซูอิ้วที่ทำจากนมแพะจะเป็นสีขาว เนยซูอิ้วสำคัญกับการดำรงชีวิตของชนเผ่าทิเบตมาก จึงมีการนำไปทำเป็นน้ำชาเนยซูอิ้ว มีขั้นตอนคือ ต้มชาก่อนที่ผลิตจากยูนนานหรือเสฉวนให้เป็นสีเข้ม ใส่เนยซูอิ้วและเกลือลงไปคนให้เข้ากัน นำใส่กาที่ทำจากดินเผาหรือโลหะ น้ำชาเนยซูอิ้วมีประโยชน์ต่อร่างกาย เพราะเต็มไปด้วยวิตามิน ไขมันและโปรตีน เมื่อดื่มสามารถช่วยแก้กระหายน้ำ อิ่มและช่วยไม่ให้ริมฝีปากแตก

7.2 จิ้นปา เป็นอาหารหลักของคนทิเบต คือแป้งผัด การทำคือผัดข้าวบาเลย์หรือในภาษาทิเบตเรียกว่า “ชิงเคอ” ให้สุกแล้วนำไปโมให้เป็นแป้ง การรับประทานต้องเอาจิ้นปามาใส่ชามตามด้วยชา เนยซูอิ้วคนให้เข้ากันจนปั้นได้ และรับประทานได้เลยมักจะดื่มคู่กับชาเนยซูอิ้ว

7.3 เหล้าชิงเคอ เป็นเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์น้อย มีกลิ่นหอม หวานอมเปรี้ยว ดื่มได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ วิธีการดื่มคือ ชาวทิเบตจะทานเนยซูอิ้วที่ปากของกาเหล้าและขอบชาม ซึ่งเป็นการบูชาเทพเจ้าและถือเป็นสิริมงคล

8 สถานที่ท่องเที่ยว

8.1 เมืองเก่าตุ๋เค่อจง (Dukezong Ancient Town)

ภาพที่ 2 เมืองเก่าตุ๋เค่อจง

ที่มา : <https://www.hashcorner.com/travel/>

china/shangri-la-แซงกริล่า-จีน/

เมืองเก่าตุ๋เค่อจง เป็นย่านที่อยู่รอบๆของวัดกุยซาน ตามประวัติศาสตร์เมืองนี้มีมานานกว่า 1,300 ปีแล้ว และถือเป็นเมืองสำคัญใน เส้นทางขนส่งใบชาโบราณ เริ่มต้นในมณฑลยูนนานแถว ๆ คุณหมิงจนขึ้นมาถึงแซงกริล่า และยาวต่อไปยังเมืองลาซา จนถึงอินเดีย แต่ในปี 2014 เกิดเหตุไฟไหม้ครั้งใหญ่ที่เมืองเก่าแห่งนี้สิ่งก่อสร้างส่วนใหญ่เสียหาย เมืองเก่าที่เห็นในปัจจุบันเลยไม่ใช่ของดั้งเดิม

8.2 วัดกุยซาน (Guishan Temple) หรือวัดต้าฝอ

ภาพที่ 3 วัดกุยซาน

ที่มา : <https://www.hashcorner.com/travel/>

china/shangri-la-แซงกรील้า-จีน/

วัดแห่งนี้ตั้งอยู่ใกล้ตัวเมืองสามารถเดินจากเขตเมืองเก่าไปได้ ต้าฝอ แปลว่า พระใหญ่ เนื่องจากด้านบนของวัดมีหอที่ประดิษฐานพระประธานองค์ใหญ่ประดิษฐานอยู่ จากระเบียงของวัดที่อยู่บนเนินสูงจึงสามารถเดินชมวิวเมืองแซงกรील้าได้ทั่วเมือง และนอกจากนี้ยังมีระฆังหมุนขนาดใหญ่หรือที่เรียกกันว่ากงล้อยักษ์สีทอง ให้ผู้ที่แสวงบุญมาหมุนเพื่อขอพร

8.3 วัดชงจ้านหลิน (Songzanlin Monastery)

ภาพที่ 4 วัดชงจ้านหลิน

ที่มา : <https://www.hashcorner.com/travel/>

china/shangri-la-แซงกริล่า-จีน/

วัดชงจ้านหลินนี้ได้ถูกสร้างขึ้นในสมัยองค์โดลามะที่ 5 ในปี ค.ศ. 1679 ใช้เวลาในการสร้าง 3 ปี เสร็จในปี ค.ศ. 1681 และตั้งชื่อตามองค์โดลามะว่า “เกอตันชงจ้านหลิน” เกอตันเป็นสมณศักดิ์ ส่วนชงจ้านหลินคือชื่อรูปแบบสถาปัตยกรรมแห่งนี้สร้างจำลองย่อส่วนมาจากพระราชวังโปตาลา ที่นครลาซา จึงมีอีกชื่อเรียกคือ “พระราชวังโปตาลาน้อยแห่งแคว้นคัม” เคยถูกทำลายในช่วงปฏิวัติวัฒนธรรมของจีนในปี 1966 หลังจากนั้นจึงบูรณะขึ้นมาใหม่ให้เหมือนเดิมในปี 1982 ที่ตั้งของวัดตั้งอยู่บนเนินเขาทางตอนเหนือของจางเตี้ยนมีความโดดเด่นสามารถมองเห็นเมืองได้ทั้งหมด มีค่าเข้าชมประมาณ 30 หยวน

8.4 อุทยานแห่งชาติฟูต่าโโจว

ภาพที่ 5 อุทยานแห่งชาติฟูต่าโโจว

ที่มา : https://www.xinhuathai.com/high/50263_20191107

ภายในของอุทยานแห่งชาติฟูต่าโโจว มีพื้นที่ภูมิประเทศหลากหลายทั้งป่าไม้ ภูเขา และทะเลสาบมีทะเลสาบที่สำคัญ 2 แห่ง คือ ทะเลสาบปีต่ากับทะเลสาบซูดู อุทยานแห่งนี้ห่างจากเมืองจางเตี้ยน 40 กิโลเมตรทางตะวันออก ช่วงที่เหมาะสมกับการมาเที่ยวอุทยานแห่งนี้ คือช่วงใบไม้เปลี่ยนสี ค่าเข้าชมประมาณ 190 หยวน

8.5 ทะเลสาบปีต้าหรือปีทาไห่

ภาพที่ 6 ทะเลสาบปีต้าหรือปีทาไห่

ที่มา : <https://www.chinatravel.com/zhongdian-attraction/lake-bitahai/>

ทะเลสาบปีต้าหรือปีทาไห่อยู่ห่างจากเมืองจางเต๋ียนไปทางตะวันออก 25 กิโลเมตร มีพื้นที่ 840 ตารางกิโลเมตร ทะเลสาบแห่งนี้กว้างประมาณ 700 เมตร ยาวประมาณ 3 กิโลเมตร สูงจากระดับน้ำทะเลถึง 3,500 เมตร เป็นทะเลสาบที่ตั้งอยู่ในระดับที่สูงที่สุดในยูนนาน เป็นทะเลสาบที่ราบสูงมีทรัพยากรน้ำและป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ เส้นทางสู่ทะเลสาบทั้งสองข้างทางปกคลุมด้วยต้นสนและต้นลิซิ่งในภาษาทิเบตเรียกต้นลิว่า “ปีทา” ว่ากันว่าใบของต้นลิสามารถนำมาเลี้ยงตัวหม่อน เปลือกนำมาทำสีย้อมผ้า เนื้อไม้นำมาใช้ในงานก่อสร้าง เมื่อใกล้ทะเลสาบจะเห็นทุ่งหญ้า ผูกจามรีและม้า ตรงกลางมีเกาะเล็ก ๆ ที่ริมทะเลสาบมีเรือไว้บริการนักท่องเที่ยวไปวนรอบ ๆ เกาะสามารถนั่งเรือเล่นไปบนผิวน้ำทะเลสาบเพื่อชมความงามของธรรมชาติได้

8.6 ทะเลสาบชูดู

ภาพที่ 7 ทะเลสาบชูดู

ที่มา : <https://www.chinatravel.com/zhongdian-attraction/shudu-lake/>

ห่างจากเมืองจางเตี้ยน 35 กิโลเมตร เป็นทะเลสาบที่คู่กันกับทะเลสาบปีต้า เป็นทะเลสาบบนความสูง 3,705 เมตร มีพื้นที่ 15 ตารางกิโลเมตร เมื่อไปเที่ยวหากโชคดีจะพบกับเปิดป่าหรือเปิดเหลือง มีสัตว์มากมายและต้นไม้ใหญ่จำนวนมาก สีของใบไม้จะแปรเปลี่ยนตามฤดูกาล

8.7 ทะเลสาบลาหมู่ยางซั่ว (Lamuyangcuo Lake)

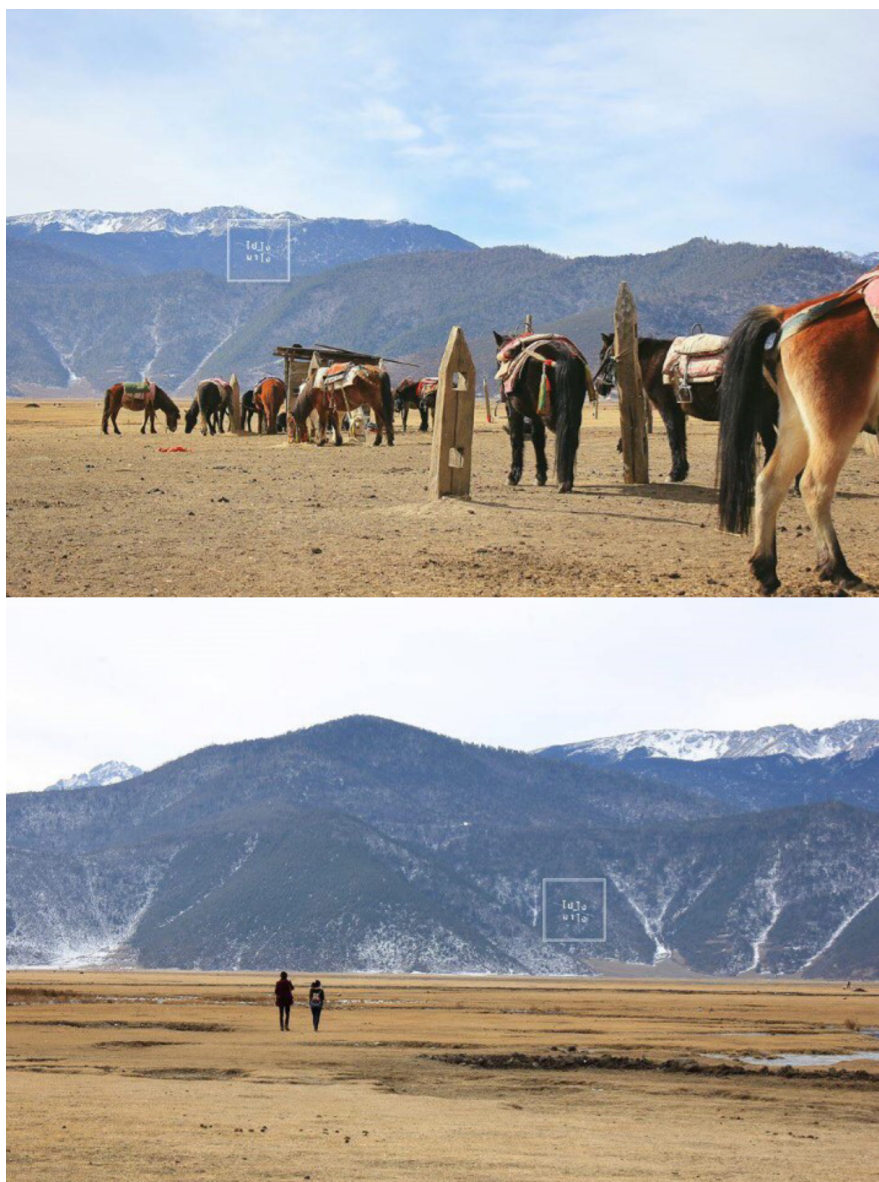
ภาพที่ 8 ทะเลสาบหมู่ยางซั่ว

ที่มา : <https://www.hashcorner.com/travel/>

china/shangri-la-แซงกริล่า-จีน/

เป็นทะเลสาบที่อยู่ด้านหน้าของวัดชงจ้านหลินสามารถไปเดินเล่น หรืออยากถ่ายรูปวัดชงจ้านหลินในมุมที่มองเห็นได้ทั้งหมดของวัด สามารถถ่ายรูปได้จากมุมตรงทะเลสาบแห่งนี้ รอบ ๆ ทะเลสาบจะมีทางเดินซึ่งมีความยาวประมาณ 2.1 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินประมาณ 40 นาที มีทั้งจามรี หมูดำและสัตว์อื่น ๆ อีกให้เราได้สนุกเพลิดเพลิน

8.8 ทะเลสาบนาปาไห้

ภาพที่ 9 ทะเลสาบนาปาไห้

ที่มา : <https://www.wheredowego.in.th/travel/>

[asia/shambhala-in-your-heart/](https://www.wheredowego.in.th/travel/asia/shambhala-in-your-heart/)

ทุ่งหญ้านาปาไห้เป็นทุ่งกว้างโล่งเตียนมีพื้นที่ 2,400 เฮกเตอร์ ระดับความสูง 3,260 เมตร ห่างจากเมืองจงเตียน 8 กิโลเมตร เป็นจุดรวมของน้ำแข็งที่ละลายจากภูเขาน้ำ ในหน้าแล้งจะกลายเป็นทุ่งหญ้า ใช้เลี้ยงสัตว์ ชีม่าหรือชมฝูงจามรี เมื่อเข้าสู่ฤดูหนาวจะมีนกหลายชนิดอพยพจากที่ราบสูงทิเบต-ชิงไห่ มาหากินในทุ่งหญ้านี้ เช่น นกกระเรียนคอดำ

8.9 ภูเขาหิมะสี้อ่า (Shika Snow Mountain)

ภาพที่ 10 ภูเขาหิมะสี้อ่า

ที่มา : <https://paapaii.com/travel-shangri-la/>

คำว่า สี้อ่า หรือ Shika ในภาษาทิเบตหมายถึง สถานที่อุดมสมบูรณ์ที่เต็มไปด้วยกวางสีแดง กวางเป็นสัญลักษณ์ของพุทธศาสนาที่จะมีกวางสองตัวหมอบเข้าหาธรรมจักร ซึ่งชาวทิเบตนับถือกวางมาก ดังนั้นจึงตั้งชื่อนี้ให้กับภูเขาลูกนี้และถือเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของคนท้องถิ่น การขึ้นไปต้องนั่งกระเช้า 2 ช่วง เมื่อเปลี่ยนกระเช้าจนเดินทางถึงจุดสูงสุดที่ระดับความสูง 4,449 เมตรจากระดับน้ำทะเล มีความกดอากาศต่ำและปริมาณออกซิเจนก็ต่ำด้วย บนยอดเขามีสะพานไม้ให้เดินได้และมีที่สักการะของชาวทิเบตที่ผูกผ้าหลากสีไว้ หากเดินทางไปช่วงฤดูหนาวพื้นที่ตรงนี้จะถูกปกคลุมไปด้วยหิมะ

8.10 โตรกเสือกระโจนหรือหู่เทียวเสี

ภาพที่ 11 โตรกเสือกระโจนหรือหู่เทียวเสี

ที่มา : [https://www.bloggang.com/viewdiary.php?](https://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=travelsomewhere&month=05-2015&date=11&group=64&gblog=4)

[id=travelsomewhere&month=05-2015&date=11&group=64&gblog=4](https://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=travelsomewhere&month=05-2015&date=11&group=64&gblog=4)

โตรกเสือกระโจนแห่งนี้ซึ่งตั้งอยู่ระหว่างทางแยกของเมืองลี่เจียงและเมืองจงเตี้ยน เป็นหุบเขาในช่วงที่แม่น้ำแยงซีไหลลงมาจากจินซาเจียง มีความยาวทั้งสิ้น 29 กิโลเมตร ไหลขนานไปกับเทือกเขาวิ่หลงและเทือกเขาอาป่า เป็นแก่งน้ำเชี่ยวรวม 18 แก่ง 3 น้ำตก มีความสูงต่ำลดหลั่นแตกต่างกัน 213 เมตร ช่วงแคบที่สุดของลำน้ำกว้าง 30 เมตร จุดสำคัญคือก้อนหินขนาดใหญ่กว้าง 5 เมตรขวางอยู่กลางลำน้ำในโตรกแห่งนี้ มีความเชื่อว่าเคยมีเสือกระโจนข้ามมาจากฝั่งเทือกเขาวิ่หลงและได้มาพักเท้าที่หินก้อนนี้ ก่อนที่จะกระโจนข้ามมาฝั่งเทือกเขาอาป่า จึงเรียกว่า หินเสือกระโจน

งานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวิจัยการศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกริลลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

จิตสุภา จารุกรรณา (2560) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยภูมิศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นมรดกโลกในเขตมณฑลเสฉวนและศึกษาแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทางธรรมชาติของมณฑลเสฉวน ผลการวิจัยพบว่า บริเวณที่ราบสูงตะวันตกของมณฑลเสฉวนคือ บริเวณที่ทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่เป็นมรดกโลก และหนึ่งในอุตสาหกรรมที่เป็นปัจจัยการขับเคลื่อนเศรษฐกิจคือ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทั้งนี้รัฐบาลมณฑลได้ให้ความร่วมมือโดยจัดตั้งบริการศูนย์นักท่องเที่ยวและภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว และให้งบประมาณช่วยเหลือในเขตมรดกโลก กำหนดนโยบายต่าง ๆ ที่ช่วยกระตุ้นและผลักดันในมณฑลเสฉวนเนที่รู้จักมากขึ้นในด้านการท่องเที่ยว

ณชลนิภา เหลลาเวียง (2561) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “การศึกษาการเติบโตทางเศรษฐกิจจากการพัฒนาการท่องเที่ยวของไต้หวัน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) การฟื้นฟูเศรษฐกิจไต้หวันจากนโยบายของภาครัฐในสภาวะหลังสงครามจนถึงปัจจุบัน 2) นโยบายเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวของไต้หวัน 3) การเติบโตทางเศรษฐกิจจากการพัฒนาการท่องเที่ยวของไต้หวัน ผลการวิจัยพบว่า การเติบโตทางเศรษฐกิจจากการพัฒนาการท่องเที่ยวของไต้หวัน มีการวางแผนและดำเนินนโยบายที่ช่วยส่งเสริมและผลักดันการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2006 จนถึงปัจจุบัน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อแหล่งท่องเที่ยวและการสร้างความเป็นเอกลักษณ์ในท้องถิ่นเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รู้จักไต้หวันผ่านทางวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต อาหาร จากการเข้ามาท่องเที่ยวในไต้หวันส่งผลให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลายเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมหลักที่พัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และยังพบว่านโยบายต่าง ๆ ที่รัฐกำหนดขึ้นส่งผลให้อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวเติบโตอย่างต่อเนื่อง

ทรงพล ศิริชัย (2558) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวมณฑลยูนนาน คุณหมิง ประเทศจีน” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการกระจายตัวของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน คุณหมิง 2) ศึกษาปัจจัยส่งเสริมที่ทำให้มณฑลยูนนาน คุณหมิง เป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของจีน 3) ศึกษาความสำคัญของการท่องเที่ยวมณฑลยูนนาน คุณหมิง ที่มีต่อเศรษฐกิจประเทศจีน ผลการวิจัยพบว่า 1) มณฑลยูนนานมีการกระจายตัวของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่กว้างขวาง มีทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว 2) มณฑลยูนนานมีสภาพภูมิอากาศและภูมิประเทศที่สนับสนุนต่อการท่องเที่ยวส่งผลให้มีการเข้ามานักท่องเที่ยวในมณฑลยูนนานเป็นจำนวนมาก 3) มณฑลยูนนานมีรายได้รวมจากการท่องเที่ยว 328,179 ล้านบาท ในปี 2015 เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.09 จากปี 2014 ส่งผลให้ มณฑลยูนนานและเมืองคุนหมิงเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศจีน

พลอยวรรธน์ แหลมศรี (2562) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “ปัจจัย พฤติกรรมและความพึงพอใจในการรับประทานอาหารไทยของนักท่องเที่ยวชาวจีน กรณีศึกษาร้านอาหารไทยบริเวณถนนข้าวสาร ประเทศไทย” มี

วัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาปัจจัย พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวจีนที่บริโภคอาหารไทย ในประเทศไทย โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน วิเคราะห์โดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยมีวิธีศึกษาในเชิงปริมาณ ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่ผู้บริโภคเป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วง 21-30 ปี อาหารไทยที่ชอบที่สุดคือ ต้มยำกุ้ง ปัจจัยที่ชื่นชอบอาหารไทยคือ ราคาถูก ปัจจัยทางด้านส่วนประสมทางการตลาดบริการและความพึงพอใจ ด้านพนักงานให้บริการ ผู้บริโภคให้ความสำคัญและความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคาให้ความสำคัญและความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และด้านการส่งเสริมการตลาดให้ความสำคัญและความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

รชยา เพ็ญสุวรรณ (2561) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “แรงจูงใจและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวเชียงใหม่ด้วยตนเองของนักท่องเที่ยวชาวไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแรงจูงใจในการไปท่องเที่ยวเชียงใหม่ด้วยตนเองของนักท่องเที่ยวชาวไทย 2) ศึกษาพฤติกรรมในการท่องเที่ยวเชียงใหม่ด้วยตนเองของนักท่องเที่ยวชาวไทย 3) ศึกษาความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชียงใหม่ด้วยตนเองของนักท่องเที่ยวชาวไทย ผลการวิจัยพบว่า 1) แรงจูงใจในการไปท่องเที่ยวเชียงใหม่ด้วยตนเองของนักท่องเที่ยวชาวไทยมี 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านที่พัก ด้านการคมนาคม ด้านร้านอาหารและเครื่องดื่ม ทั้ง 4 ด้านนี้โดยรวมอยู่ในระดับมาก และแรงจูงใจที่ทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางมาท่องเที่ยวเชียงใหม่มากที่สุด คือ สถานที่ท่องเที่ยวมีความโดดเด่นในงามและความสะดวกในการใช้ระบบขนส่งเดินทางในเมืองเชียงใหม่ 2) ด้านพฤติกรรมในการท่องเที่ยวเชียงใหม่ด้วยตนเองของนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจมากเป็นอันดับหนึ่ง อันดับที่สองคือ ศึกษาหาความรู้ อันดับที่สามคือ เดินทางไปเพื่อทำธุรกิจ อันดับสี่คือ เดินทางไปเยี่ยมญาติหรือเพื่อน อันดับห้าคือ เดินทางไปประชุมสัมมนาหรืออบรมและเดินทางไปดูกีฬา อันดับสุดท้ายคือ อื่น ๆ ซึ่งประกอบไปด้วยการเดินทางไปดูศิลปะและดูคอนเสิร์ต สถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวชาวไทยนิยมไปสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากเป็นอันดับหนึ่ง อันดับที่สองเป็นสถานที่ทางประวัติศาสตร์ อันดับสามสถานที่ท่องเที่ยวเชิงนันทนาการ และอันดับสุดท้ายคือ สถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม 3) ความพึงพอใจในการท่องเที่ยวเชียงใหม่ด้วยตนเองของนักท่องเที่ยวชาวไทย นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความพึงพอใจด้านสถานที่ท่องเที่ยวในระดับปานกลาง ความพึงพอใจด้านที่พักในระดับมาก ความพึงพอใจด้านคมนาคมในระดับมาก ความพึงพอใจด้านอาหารและเครื่องดื่มในระดับมาก

รัตนดิชา ทรัพย์ไพบุลย์ (2559) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวประเทศจีนของนักท่องเที่ยวชาวไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวในต่างประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวในประเทศจีน 2) ศึกษาแรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเดินทางท่องเที่ยวประเทศจีนของนักท่องเที่ยวชาวไทย 3) ศึกษาแนวคิดและกลยุทธ์ด้านส่วนประสมทางการตลาดสำหรับธุรกิจบริการ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่นิยมเดินทางไปท่องเที่ยวโดยวิธีไปด้วยตนเองมากที่สุด 2) นักท่องเที่ยวชาวไทยมีแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเดินทางไป ได้แก่ เรียนรู้วัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่แตกต่างจากเดิม เพิ่มพูนความรู้ ความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว และความต้องการทางด้านร่างกาย จิตใจ

และวัฒนธรรมความเป็นอยู่ 3) ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาดบริการโดยรวมอยู่ในระดับความสำคัญมากที่สุด นักท่องเที่ยวสามารถหาข้อมูลการท่องเที่ยวได้ง่ายจากสื่อต่าง ๆ การเลือกซื้อโปรแกรมการท่องเที่ยวได้ง่าย ๆ จากสื่อต่าง ๆ และการอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยว

รุ่งรุจี ตั้งเด่นไชย (2560) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลให้ชาวไทยไปเที่ยวไต้หวัน” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวในไต้หวัน 2) ศึกษาลักษณะของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ไปท่องเที่ยวที่ไต้หวัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยมากที่สุดคือ ความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยว และในระดับมากคือ ชื่อเสียงของสถานที่ท่องเที่ยว ความสวยงามของสภาพแวดล้อมและสถานที่ท่องเที่ยว ความเหมาะสมของราคาตั๋วเครื่องบิน ที่พัก อาหารและเครื่องดื่ม 2) ลักษณะของนักท่องเที่ยวชาวไทยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 20-29 ปี เป็นกลุ่มวัยเรียนและวัยทำงาน จะมีพฤติกรรมที่ชอบแสวงหาความแปลกใหม่เสมอ โดยได้รับอิทธิพลจากสื่อโซเชียลมีเดียและอินเทอร์เน็ต

ศโรชา กิตติประเสริฐ (2561) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “การท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน 2) ศึกษาลักษณะทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลต่อแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน 3) จัดทำเส้นทางและโปรแกรมการท่องเที่ยวในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน ผลการวิจัยพบว่า 1) แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนานมีทั้งหมด 16 เมือง มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติทั้งหมด 113 แห่ง และจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม 20 แห่ง 2) ยูนนานมีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาและที่ราบสูง มีอุณหภูมิเฉลี่ย 30 องศา แต่บนยอดเขาจะหนาวจนถึงติดลบ ทำให้เป็นเมืองท่องเที่ยวยอดนิยมในทุกฤดูกาล 3) เส้นทางการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่จัดทำมี 2 เส้นทาง เส้นทางแรกใช้เวลา 6 วันผ่านแหล่งท่องเที่ยว 9 แห่ง เส้นทางที่สอง ใช้เวลา 5 วันผ่านแหล่งท่องเที่ยว 7 แห่ง

อภิไชย อาจปรุ (2562) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวบริเวณทะเลสาบคาวากุจิ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์ของทะเลสาบคาวากุจิและเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวบริเวณทะเลสาบคาวากุจิ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ของทะเลสาบคาวากุจิเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีทัศนียภาพสวยงาม เนื่องจากตั้งอยู่ในพื้นที่ของจังหวัดยามานาชิ ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นจังหวัดที่ล้อมรอบด้วยภูเขา ทะเลสาบคาวากุจิมีต้นกำเนิดจากการระเบิดของภูเขาไฟฟูจิในอดีต ตั้งอยู่บนความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 800 เมตร จึงทำให้มีอากาศเย็นสบายตลอดทั้งปี และเป็นทะเลสาบที่ใหญ่ที่สุดเป็นอันดับที่ 2 จากในบรรดาทะเลสาบทั้ง 5 แห่งที่อยู่บริเวณโดยรอบของภูเขาไฟฟูจิ และการวิเคราะห์องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวบริเวณทะเลสาบคาวากุจิ ยังทำให้ทราบว่าบริเวณทะเลสาบคาวากุจิยังมีสถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ อีก ที่นี้มีการคมนาคมที่สะดวกและหลากหลายประเภท มีโรงแรม ร้านอาหาร ร้านจำหน่าย

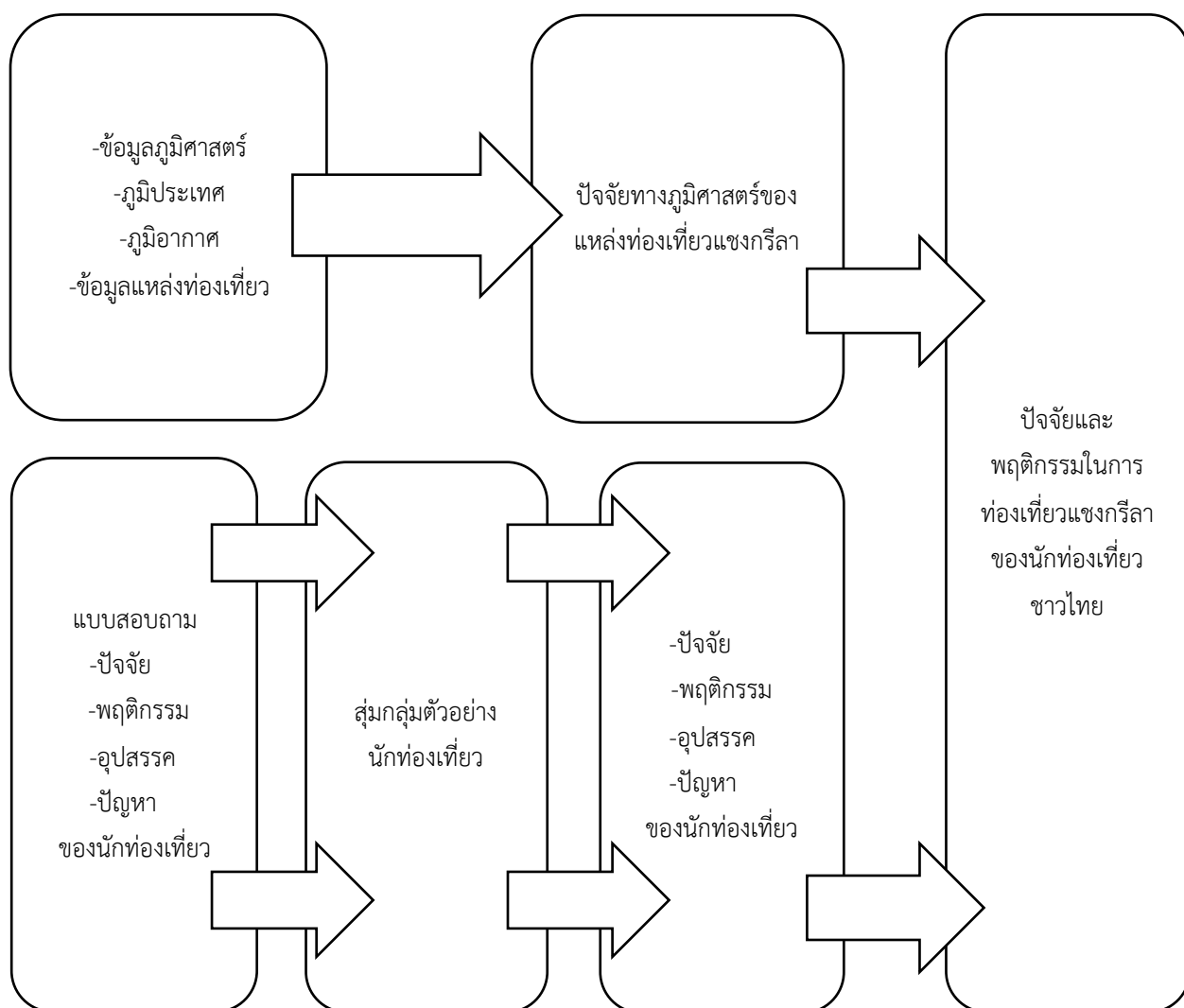
สินค้า ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นจุดเด่นที่ทำให้ทะเลสาบควากูจีเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว

ไอศวรรยา กิจพ้อคำ (2562) เขียนรายงานการวิจัยเรื่อง “การศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในเมืองเฉิงตู ของสาธารณรัฐประชาชนจีน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาที่ตั้งและลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมและศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในเมืองเฉิงตู ของสาธารณรัฐประชาชนจีน ผลการวิจัยพบว่า แหล่งท่องเที่ยวในเมืองเฉิงตูมีจำนวนมากผู้วิจัยได้ทำการศึกษารวบรวมแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในเมืองเฉิงตู 10 แห่ง ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวมีลักษณะที่ตั้งและปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกันไป เมืองเฉิงตูมีลักษณะภูมิประเทศแบบแอ่งกระทะ ล้อมรอบด้วยภูเขา ภูมิอากาศแบบเขตกึ่งร้อนชื้น ช่วงเวลาที่เหมาะสมแก่การไปท่องเที่ยวคือ ช่วงฤดูใบไม้ผลิและใบไม้ร่วง อีกทั้งบริเวณแหล่งท่องเที่ยวมีองค์ประกอบการท่องเที่ยวที่สมบูรณ์ มีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว จึงเป็นสิ่งที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวจากทั่วโลกให้ความสนใจมาท่องเที่ยวบริเวณเมืองเฉิงตูเป็นจำนวนมาก

จากการทบทวนวรรณกรรมดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยทราบถึงแนวทางการวิเคราะห์แรงจูงใจในการไปท่องเที่ยวต่างประเทศต้องพิจารณา สถานที่ท่องเที่ยว ทรัพยากรทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรมภูมิอากาศและภูมิประเทศ เช่น แนวคิดของ ทรงพล ศิริชัย (2558) สถานที่ท่องเที่ยว ที่พัก การคมนาคม ร้านอาหารและเครื่องดื่ม พฤติกรรมในการท่องเที่ยว เช่น แนวคิดของ รชยา เพ็ญสุวรรณ (2561) การไปท่องเที่ยวด้วยตนเอง เรียนรู้วัฒนธรรมและพักผ่อน เช่น แนวคิดของ รัตน์ดิชา ทรัพย์ไพบุลย์ (2559) ความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยวและได้รับอิทธิพลจากอินเทอร์เน็ต เช่น แนวคิดของ รุ่งรุจี ตั้งเด่นไชย (2560) สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ สถาปัตยกรรมและเส้นทางการท่องเที่ยว เช่น แนวคิดของ สโรชา กิตติประเสริฐ (2561) ปัจจัยภูมิศาสตร์ องค์ประกอบ เช่น แนวคิดของ จิตสุภา จารุกฤษณา (2560) อภิไชย อาจปฐ (2562) และไอศวรรยา กิจพ้อคำ (2562) การเติบโตทางเศรษฐกิจที่พัฒนาประเทศ เช่น แนวคิดของ ณชลนิภา เหลาเวียง (2561)

อนึ่งการศึกษาเกี่ยวกับแข่งกรีลายังไม่พบงานวิจัยเกี่ยวกับแข่งกรีลา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษา “การศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวแข่งกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย” เพื่อสร้างองค์ความรู้และขยายขอบเขตการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัย พฤติกรรมในการท่องเที่ยวแข่งกรีลาและปัญหาอุปสรรคของการเดินทางไปท่องเที่ยวแข่งกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

กรอบการศึกษาและการวิเคราะห์

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกริลลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งผู้วิจัยมีการดำเนินการวิจัยดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การรวบรวมข้อมูลด้านพุทธิภูมิ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร บทความและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าในอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับเชิงกริลลา

2. การรวบรวมข้อมูลด้านปฐมภูมิ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลโดยวิธีการทำแบบสอบถามออนไลน์ด้วย ตนเอง ให้แก่กลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Taro Yamane

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกริลลา

e = ค่าความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง มีค่า 0.05 (ระดับความเชื่อมั่น 95%)

แต่เนื่องจากไม่ทราบจำนวนนักท่องเที่ยวที่ชัดเจนและมีระยะเวลารวบรวมข้อมูลที่จำกัด การสุ่มตัวอย่างจึงใช้จำนวน 116 คน โดยคำถามเป็นคำถามปลายเปิดโดยใช้การสุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2563 - ธันวาคม พ.ศ. 2563 ดังนี้

2.1 สร้างแบบสอบถามและทัศนคติของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกริลลาโดยแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามตรวจสอบรายการ (Checking List)

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกริลลา จำนวน 8 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามตรวจสอบรายการ (Checking List) ในส่วนของแบบสอบถามวัดความพึงพอใจจะใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) เป็นระดับการประเมินดังนี้

5 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด

4 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก

3 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง

2 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อย

1 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเดินทางไปท่องเที่ยวแข่งกรีลา จำนวน 7 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามตรวจสอบรายการ (Checking List)

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคกับการเดินทางไปท่องเที่ยวแข่งกรีลา จำนวน 4 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามตรวจสอบรายการ (Checking List)

2.2 สุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวแข่งกรีลา โดยสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะตามความต้องการของผู้วิจัย เก็บรวบรวมข้อมูล ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวแข่งกรีลา จำนวนทั้งสิ้น 116 คน โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ Google Forms ลงไว้ในกลุ่ม เที่ยวด้วยตัวเอง แข่งกรีลา-യാติงใน Facebook

การจัดทำข้อมูล

หลังจากรวบรวมข้อมูลทั้งหมด โดยใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวแข่งกรีลา แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวแข่งกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยจะเสนอในรูปแบบของตารางแผนภูมิและสถิติเชิงพรรณนาต่อไป

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและมีเวลาที่จำกัด ผู้ศึกษาได้ทำแบบสอบถามผู้เดินทางไปท่องเที่ยวแข่งกรีลา โดยใช้ระยะเวลา 60 วัน เมื่อได้รับข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามแล้ว จึงใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา และการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ร้อยละ โดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel ในรูปแบบตาราง การแปลผลของความคิดเห็นพิจารณาจากค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ของเบสต์ (Best. 1981) มีรายละเอียดดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

สรุปและอภิปรายผล

ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์มาสรุปผลของการวิจัยและอภิปรายผล และนำเสนอแนะแนวทางเพื่อการวิจัยต่อไป

เครื่องมือและการนำเสนอที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Excel

1.2 โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft word

1.3 แบบสอบถาม ปัจจัยและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกรีนลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย โดยทำแบบสอบถามออนไลน์จากโปรแกรมสำเร็จรูป Google Forms

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวแข่งกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย” เพื่อทราบถึงปัจจัยและพฤติกรรมต่าง ๆ ในการท่องเที่ยวแข่งกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย นอกจากนี้ยังรวมไปถึงปัญหาอุปสรรคของการเดินทางไปท่องเที่ยวแข่งกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย ซึ่งผลวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยในการท่องเที่ยวแข่งกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมในการท่องเที่ยวแข่งกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคของการเดินทางไปท่องเที่ยวแข่งกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 116 คน ที่เดินทางไปท่องเที่ยวแข่งกรีลา ได้ผลลัพธ์ดังนี้

1.1 เพศ

จากการศึกษาพบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 116 คน เป็นเพศหญิงจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 75 เพศชายจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 25 รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงเพศของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวแข่งกรีลา

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	29	25
หญิง	87	75
รวม	116	100

1.2 อายุ

จากการศึกษาพบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 116 คน ส่วนใหญ่มีช่วงอายุ 31-40 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 37.9 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 21-30 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 ช่วงอายุ 41-50 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 ช่วงอายุ 51-60 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงอายุของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกริลลา

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20 ปี	0	0
21-30 ปี	42	36.2
31-40 ปี	44	37.9
41-50 ปี	21	18.1
51-60 ปี	6	5.2
60 ปีขึ้นไป	3	2.6
รวม	116	100

1.3 ระดับการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 116 คน ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 69.8 รองลงมา คือ การศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 25.9 ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 และการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 รายละเอียดดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกริลลา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ทั้งหมด
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	3.4
ปริญญาตรี	81	69.8
ปริญญาโท	30	25.9
ปริญญาเอก	1	.9
รวม	116	100

1.4 อาชีพ

จากการศึกษาพบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 116 คน ส่วนใหญ่เป็นลูกจ้าง/บริษัทเอกชน จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1 รองลงมา คือ ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 ข้าราชการ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 พนักงานของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 อาชีพอื่น ๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3 รายละเอียดดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงอาชีพของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน/นักศึกษา	0	0
ข้าราชการ	24	20.7
ลูกจ้าง/บริษัทเอกชน	50	43.1
ธุรกิจส่วนตัว	25	21.6
พนักงานของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	12	10.3
อื่น ๆ	5	4.3
รวม	116	100

1.5 สถานภาพ

จากการศึกษาพบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 116 คน ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 79.3 สถานภาพสมรส จำนวน 23 คน คิด เป็นร้อยละ 19.8 สถานภาพอื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 รายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงสถานภาพของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยวเชิงผจญภัย

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	92	79.3
สมรส	23	19.8
อื่น ๆ	1	.9
รวม	116	100

1.6 ปีที่เดินทางไปท่องเที่ยว

จากการศึกษาพบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 116 คน ส่วนใหญ่เดินทางไปท่องเที่ยวในปี 2019 จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 รองลงมา คือ ปี 2018 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 ปี 2017 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 ปี 2016 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ปี 2015 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 ปี 2014 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 รายละเอียดดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงปีที่นักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกริลา

ปีที่เดินทางไปท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ปี 2019	61	52.6
ปี 2018	17	14.7
ปี 2017	14	12.1
ปี 2016	11	9.5
ปี 2015	9	7.8
ปี 2014	4	3.4
รวม	116	100

1.7 สถานที่ท่องเที่ยวในเชิงกริลาที่นักท่องเที่ยวเคยไป

จากการศึกษาพบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 116 คน ส่วนใหญ่เคยไปวัดชงจ้านหลิน จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละได้ 91.4 รองลงมา คือ ภูเขาหิมะสี่อซ่า จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 71.6 ทะเลสาบนาปาไห่ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 62.9 เมืองเก่าตุ่เค่อจง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 49.1 โตรกเสื่อกระโจน จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 วัดกุยซานหรือวัดต้าฝอ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 31 ทะเลสาบปีต้าหรือปีทาไห่ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 อุทยานแห่งชาติฟูต้าโช่ว จำนวน 15 คน 12.9 ทะเลสาบหมู่ย่างซั่ว จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 ทะเลสาบซูดู จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6 และสถานที่อื่น ๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6 รายละเอียดดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงสถานที่ท่องเที่ยวในเชิงกริลาที่นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางไปท่องเที่ยว

สถานที่ท่องเที่ยว ในเชิงกริลา	จำนวนคนที่เคย ไป	ร้อยละ	จำนวนคนที่ไม่ เคยไป	ร้อยละ	รวม(ร้อยละ)
เมืองเก่าตุ่เค่อจง	57	49.1	59	50.9	100
วัดกุยซานหรือ วัดต้าฝอ	36	31	80	69	100
วัดชงจ้านหลิน	106	91.4	10	8.6	100
อุทยานแห่งชาติ ฟูต้าโช่ว	15	12.9	101	87.1	100
ทะเลสาบปีต้า หรือปีทาไห่	16	13.8	100	86.2	100
ทะเลสาบซูดู	7	6	109	94	100
ทะเลสาบหมู่ย่าง ซั่ว	9	7.8	107	92.2	100
ทะเลสาบนาปาไห่	73	62.9	43	37.1	100
ภูเขาหิมะสี่อซ่า	83	71.6	33	28.4	100
โตรกเสื่อกระโจน	52	44.8	64	55.2	100
อื่น ๆ	7	6	109	94	100

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการท่องเที่ยวแขวงกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 116 คน ที่เดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลา ได้ผลลัพธ์ดังนี้

2.1 ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลาภาพโดยรวม

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลาภาพโดยรวม พบว่าภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก ปานกลางและน้อย โดยปัจจัยด้านที่ส่งผลในการเดินทางอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยด้านเหตุผลที่จูงใจ ($\bar{X} = 4.40$) รองลงมา คือ ด้านสภาพภูมิอากาศ ($\bar{X} = 4.22$) ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.14$) ด้านอาหาร ($\bar{X} = 3.92$) ด้านความสะดวก ($\bar{X} = 3.90$) ด้านคมนาคม ($\bar{X} = 3.70$) ส่วนปัจจัยที่ส่งผลในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการติดต่อสื่อสาร ($\bar{X} = 2.97$) และด้านเหตุผลที่ไม่จูงใจ ($\bar{X} = 2.28$) มีผลการเดินทางน้อย ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลาภาพโดยรวม

ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปท่องเที่ยว แขวงกรีลา	\bar{X}	S.D	ระดับความสำคัญ
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	4.14	.90	มาก
ด้านสภาพภูมิอากาศ	4.22	.81	มาก
ด้านอาหาร	3.92	.85	มาก
ด้านคมนาคม	3.70	.87	มาก
ด้านการติดต่อสื่อสาร	2.97	.96	ปานกลาง
ด้านความสะดวก	3.90	.74	มาก
ด้านเหตุผลที่จูงใจ	4.40	.70	มาก
ด้านเหตุผลที่ไม่จูงใจ	2.28	.98	น้อย
ภาพโดยรวม	3.69	.85	มาก

2.2 ปัจจัยด้านสถานที่ท่องเที่ยว

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนที่ส่งผลในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกริลา ด้านสถานที่ท่องเที่ยว พบว่าภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดและระดับมาก ดังนี้ ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{X} = 4.53$) เป็นปัจจัยที่ส่งผลในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ สถานที่ท่องเที่ยวเดินทางไปได้ง่าย ($\bar{X} = 3.96$) ส่งผลในระดับมาก และที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยวไม่ห่างจากตัวเมือง ($\bar{X} = 3.92$) ส่งผลในระดับมาก ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกริลา ด้านสถานที่ท่องเที่ยว

ปัจจัยที่ส่งผลในการ เดินทางไปท่องเที่ยว เชิงกริลา : ด้านสถานที่ ท่องเที่ยว	ระดับความสำคัญ					N	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ สำคัญ
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)				
1.ที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยว ไม่ห่างจากตัวเมือง	43	27	41	4	1	116	3.92	.97	มาก
2.ความสวยงามของแหล่ง ท่องเที่ยว	78	25	9	4	0	116	4.53	.79	มากที่สุด
3.สถานที่ท่องเที่ยวเดินทาง ไป-กลับได้ง่าย	39	40	31	5	1	116	3.96	.93	มาก
รวม							4.14	.90	มาก

2.3 ปัจจัยด้านสภาพภูมิอากาศ

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านภูมิอากาศส่งผลต่อการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกริลาในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่าทั้งปัจจัยด้านอากาศเย็นสบาย ($\bar{X} = 4.34$) และปัจจัยมีหิมะปกคลุมสวยงาม ($\bar{X} = 4.10$) ส่งผลต่อการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกริลาในระดับมาก ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกริลา ด้านสภาพภูมิอากาศ

ปัจจัยที่ส่งผลในการ เดินทางไปท่องเที่ยว เชิงกริลา : ด้านสภาพ ภูมิอากาศ	ระดับความสำคัญ					N	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ สำคัญ
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)				
1.อากาศเย็นสบาย	55	47	12	2	0	116	4.34	.73	มาก
2.มีหิมะปกคลุมสวยงาม	47	38	27	4	0	116	4.10	.88	มาก
ภาพโดยรวม							4.22	.81	มาก

2.4 ปัจจัยด้านอาหาร

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปที่ท่องเที่ยวเชิงกริลา ด้านอาหาร พบว่าภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดข้อโดยเรียงจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ มีความเป็นเอกลักษณ์ ($\bar{X} = 4.20$) และรสชาติดี ($\bar{X} = 3.64$) ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปที่ท่องเที่ยวเชิงกริลา ด้านอาหาร

ปัจจัยที่ส่งผลในการ เดินทางไปที่ท่องเที่ยว เชิงกริลา : ด้านอาหาร	ระดับความสำคัญ					N	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ สำคัญ
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)				
1.รสชาติดี	23	39	44	9	1	116	3.64	.92	มาก
2.มีความเป็นเอกลักษณ์	46	50	17	3	0	116	4.20	.78	มาก
ภาพโดยรวม							3.92	.85	มาก

2.5 ปัจจัยด้านคมนาคม

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปที่ท่องเที่ยวเชิงกรรילה ด้านการคมนาคม พบว่าภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้ ความปลอดภัยในการเดินทาง ($\bar{X} = 3.86$) รองลงมา คือ ระยะเวลาในการเดินทาง ($\bar{X} = 3.68$) และความสะดวกในการเดินทาง ($\bar{X} = 3.56$) ดังแสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปที่ท่องเที่ยวเชิงกรรילה ด้านการคมนาคม

ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปที่ท่องเที่ยวเชิงกรรילה : ด้านคมนาคม	ระดับความสำคัญ					N	\bar{X}	S.D	ระดับความสำคัญ
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)				
1.ความปลอดภัยในการเดินทาง	29	46	37	4	0	116	3.86	.83	มาก
2.ระยะเวลาในการเดินทาง	22	42	46	5	1	116	3.68	.86	มาก
3.ความสะดวกในการเดินทาง	18	44	41	11	2	116	3.56	.93	มาก
ภาพโดยรวม							3.70	.87	มาก

2.6 ปัจจัยด้านการติดต่อสื่อสาร

ผลการวิเคราะห์พบว่า ปัจจัยด้านการสื่อสาร ส่งผลต่อการท่องเที่ยวโดยรวมในระดับปานกลาง คือ การสามารถติดต่อสื่อสารระหว่างคนในท้องถิ่นได้ปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$) ดังแสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกริลา ด้านการติดต่อสื่อสาร

ปัจจัยที่ส่งผลในการ เดินทางไปท่องเที่ยว เชิงกริลา : ด้านการ ติดต่อสื่อสาร	ระดับความสำคัญ					N	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ สำคัญ
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)				
1.สามารถสื่อสารระหว่าง คนในท้องถิ่น	8	21	53	28	6	116	2.97	.96	ปานกลาง
ภาพโดยรวม							2.97	.96	ปานกลาง

2.7 ปัจจัยด้านความสะอาด

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปที่ท่องเที่ยวเชิงกริลา ด้านความสะอาด พบว่าภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้ ที่พัก ($\bar{X} = 4.15$) รองลงมา คือ อาหาร ($\bar{X} = 3.84$) และสถานที่ท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.71$) ดังแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปที่ท่องเที่ยวเชิงกริลา ด้านความสะอาด

ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปที่ท่องเที่ยวเชิงกริลา : ด้านความสะอาด	ระดับความสำคัญ					N	\bar{X}	S.D	ระดับความสำคัญ
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)				
1.สถานที่ท่องเที่ยว	19	51	39	7	0	116	3.71	.81	มาก
2.ที่พัก	36	63	15	2	0	116	4.15	.70	มาก
3.อาหาร	21	56	38	1	0	116	3.84	.72	มาก
ภาพโดยรวม							3.90	.74	มาก

2.8 ปัจจัยด้านเหตุผลที่จูงใจ

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกริลา ด้านเหตุผลที่จูงใจ พบว่าภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ธรรมชาติที่สวยงาม ($\bar{X} = 4.85$) ปัจจัยที่สำคัญในระดับมาก คือ ต้องการเห็นชีวิตการเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.36$) ต้องการศึกษาวฒนธรรม ($\bar{X} = 4.19$) และต้องการผจญภัย ($\bar{X} = 4.20$) ดังแสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกริลา ด้านเหตุผลที่จูงใจ

ปัจจัยที่ส่งผลในการ เดินทางไปท่องเที่ยว เชิงกริลา : ด้านเหตุผล ที่จูงใจ	ระดับความสำคัญ					N	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ สำคัญ
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)				
1.ต้องการผจญภัย	50	43	19	4	0	116	4.20	.84	มาก
2.ต้องการศึกษาวฒนธรรม	50	43	18	5	0	116	4.19	.85	มาก
3.ต้องการเห็นชีวิตความ เป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น	57	44	15	0	0	116	4.36	.70	มาก
4.ธรรมชาติที่สวยงาม	101	13	2	0	0	116	4.85	.40	มากที่สุด
ภาพโดยรวม							4.40	.70	มาก

2.9 ปัจจัยด้านเหตุผลที่ไม่พอใจ

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปที่ท่องเที่ยวเชิงกริลา ด้านเหตุผลที่ไม่พอใจ พบว่าภาพโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.28$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับปานกลางถึงน้อยที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ไม่มีเวลา ($\bar{X} = 2.66$) ส่งผลในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยที่ส่งผลในระดับน้อย คือ กลัวไม่ปลอดภัยในการเดินทาง ($\bar{X} = 2.41$) สุขภาพไม่เอื้ออำนวย ($\bar{X} = 2.34$) มีภาระทางครอบครัว ($\bar{X} = 2.29$) ไม่สนใจใส่สถานที่ท่องเที่ยว $\bar{X} = 2.06$) และเสียค่าใช้จ่าย ($\bar{X} = 1.91$) ดังแสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปที่ท่องเที่ยวเชิงกริลา ด้านเหตุผลที่ไม่พอใจ

ปัจจัยที่ส่งผลในการเดินทางไปที่ท่องเที่ยวเชิงกริลา : ด้านเหตุผลที่ไม่พอใจ	ระดับความสำคัญ					N	\bar{X}	S.D	ระดับความสำคัญ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)				
1.เสียค่าใช้จ่าย	0	2	22	56	36	116	1.91	.75	น้อย
2.ไม่มีเวลา	10	13	34	46	13	116	2.66	1.10	ปานกลาง
3.มีภาระทางครอบครัว	4	8	31	48	25	116	2.29	.996	น้อย
4.สุขภาพไม่เอื้ออำนวย	6	8	29	49	24	116	2.34	1.05	น้อย
5.กลัวไม่ปลอดภัยในการเดินทาง	3	13	33	47	20	116	2.41	.99	น้อย
6.ไม่สนใจในสถานที่ท่องเที่ยว	5	3	22	50	36	116	2.06	.998	น้อย
ภาพโดยรวม							2.28	0.98	น้อย

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 116 คน ที่เดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกรีลา ได้ผลลัพธ์ดังนี้

3.1 จำนวนครั้งที่ไปท่องเที่ยวเชิงกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

จากการศึกษาพบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 116 คน ส่วนใหญ่จะเป็นการท่องเที่ยวครั้งแรก จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 88.8 รองลงมา คือ เป็นการท่องเที่ยวครั้งที่ 2 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 มากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนครั้งที่ไปท่องเที่ยวเชิงกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

จำนวนครั้งที่ไปท่องเที่ยวเชิงกรีลา ของนักท่องเที่ยวชาวไทย	จำนวน	ร้อยละ
ครั้งนี้ครั้งแรก	103	88.8
ครั้งนี้ครั้งที่ 2	11	9.5
มากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป	2	1.7
รวม	116	100

3.2 ผู้วางแผนการเดินทางในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกรีลา

จากการศึกษาพบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 116 คน ส่วนใหญ่จะเป็นผู้วางแผนการเดินทางด้วยตนเอง จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 80.2 รองลงมา คือ ผู้วางแผนอื่น ๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 บริษัททัวร์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ใกล้เคียงส่วนตัว จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 รายละเอียดดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 แสดงผู้วางแผนการเดินทางในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกรีลา

ผู้วางแผนการเดินทางในการ เดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกรีลา	จำนวน	ร้อยละ
ตนเอง	93	80.2
บริษัททัวร์	7	6.0
ใกล้เคียงส่วนตัว	4	3.4
อื่น ๆ	12	10.3
รวม	116	100

3.3 งบประมาณที่ใช้ในการเดินทางไปท่องเที่ยวแข่งกรีลา

จากการศึกษาพบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 116 คน ส่วนใหญ่ใช้งบประมาณ 10,000-20,000 บาท จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมา คือ 20,000-30,000 บาท จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 30.17 น้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 30,000-40,000 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 40,000-50,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 รายละเอียดดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 แสดงงบประมาณที่ใช้ในการเดินทางไปท่องเที่ยวแข่งกรีลา

งบประมาณที่ใช้ในการเดินทางไปท่องเที่ยวแข่งกรีลา	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10,000 บาท	20	17.2
10,000-20,000 บาท	52	44.8
20,000-30,000 บาท	35	30.2
30,000-40,000 บาท	8	6.9
40,000-50,000 บาท	1	.9
รวม	116	100

3.4 จุดประสงค์ในการเดินทางไปท่องเที่ยวแข่งกรีลา

จากการศึกษาพบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 116 คน ส่วนใหญ่จะเดินทางไปพักผ่อนและเดินทางท่องเที่ยว จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 99.1 จุดประสงค์อื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ .9 รายละเอียดดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 แสดงจุดประสงค์ในการเดินทางไปท่องเที่ยวแข่งกรีลา

จุดประสงค์ในการเดินทางไปท่องเที่ยวแข่งกรีลา	จำนวน	ร้อยละ
พักผ่อนและเดินทางท่องเที่ยว	115	99.1
อื่น ๆ	1	.9
รวม	116	100

3.5 ช่วงเวลาที่เลือกเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกรีลา

จากการศึกษาพบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 116 คน ส่วนใหญ่เลือกเดินทางไปในช่วงฤดูหนาว ช่วงเดือนพฤศจิกายน-เดือนมีนาคม จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 รองลงมา คือ ช่วงฤดูใบไม้ร่วง ช่วงเดือนกันยายน-เดือนตุลาคม จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 ช่วงฤดูใบไม้ผลิ ช่วงเดือนเมษายน-เดือนพฤษภาคม จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 ช่วงฤดูร้อน ช่วงเดือนมิถุนายน-เดือนสิงหาคม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 รายละเอียดดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 แสดงช่วงเวลาที่เลือกเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกรีลา

ช่วงเวลาที่เลือกเดินทางไป ท่องเที่ยวเชิงกรีลา	จำนวน	ร้อยละ
ฤดูใบไม้ผลิ ช่วงเดือนเมษายน- เดือนพฤษภาคม	24	20.7
ฤดูร้อน ช่วงเดือนมิถุนายน-เดือน สิงหาคม	1	.9
ฤดูใบไม้ร่วง ช่วงเดือนกันยายน- เดือนตุลาคม	32	27.6
ฤดูหนาว ช่วงเดือนพฤศจิกายน- เดือนมีนาคม	59	50.9
รวม	116	100

3.6 นักท่องเที่ยวรู้จักแขวงกรีลาได้อย่างไร

จากการศึกษาพบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 116 คน ส่วนใหญ่จะรู้จักผ่านทางอินเทอร์เน็ต จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 75.9 รองลงมา คือ คนรู้จัก จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 รู้จักผ่านทางอื่น ๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 รายการโทรทัศน์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 บริษัททัวร์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 สื่อสิ่งพิมพ์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 รายละเอียดดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 แสดงผลของนักท่องเที่ยวรู้จักแขวงกรีลาได้อย่างไร

นักท่องเที่ยวรู้จักแขวงกรีลาได้อย่างไร	จำนวน	ร้อยละ
คนรู้จัก	16	13.8
อินเทอร์เน็ต	88	75.9
รายการโทรทัศน์	3	2.6
สื่อสิ่งพิมพ์	2	1.7
บริษัททัวร์	3	2.6
อื่น ๆ	4	3.4
รวม	116	100

3.7 นักท่องเที่ยวจะกลับไปท่องเที่ยวแขวงกรีลาอีกหรือไม่

จากการศึกษาพบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 116 คน ส่วนใหญ่จะกลับไปท่องเที่ยวแขวงกรีลา จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 87.1 รองลงมา คือ ไม่แน่ใจ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 ไม่กลับ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 รายละเอียดดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 แสดงผลของนักท่องเที่ยวจะกลับไปท่องเที่ยวแขวงกรีลาอีกหรือไม่

นักท่องเที่ยวจะกลับไปแขวงกรีลาอีกหรือไม่	จำนวน	ร้อยละ
กลับ	101	87.1
ไม่กลับ	2	1.7
ไม่แน่ใจ	13	11.2
รวม	116	100

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคของการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 116 คน ที่เดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกรีลา ได้ผลลัพธ์ดังนี้

4.1 ปัญหาและอุปสรรคด้านการเดินทาง

จากการศึกษาพบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 116 คน ส่วนใหญ่จะมีปัญหาการเดินทางที่มีระยะเวลาที่ยาวนาน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงมา คือ ไม่มีปัญหา จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 เส้นทางมีความลำบากในการเดินทางและการเดินทางมีระยะเวลาที่ยาวนาน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 เส้นทางมีความลำบากในการเดินทาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ปัญหาอื่น ๆ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 รายละเอียดดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 แสดงปัญหาและอุปสรรคด้านการเดินทาง

ปัญหาและอุปสรรค : ด้านการเดินทาง	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีปัญหา	38	32.8
เส้นทางมีความลำบากในการเดินทาง	4	3.4
การเดินทางมีระยะเวลาที่ยาวนาน	42	36.2
เส้นทางมีความลำบากในการเดินทางและการเดินทางมีระยะเวลาที่ยาวนาน	23	19.8
อื่น ๆ	9	7.8
รวม	116	100

4.2 ปัญหาและอุปสรรคด้านการติดต่อสื่อสาร

จากการศึกษาพบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 116 คน ส่วนใหญ่จะมีปัญหาด้านการสื่อสารด้วยภาษาท้องถิ่นไม่สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมา คือ ไม่มีปัญหา จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 การติดต่อสื่อสารระหว่างกันผ่านสัญญาณอินเทอร์เน็ตค่อนข้างลำบากและการสื่อสารด้วยภาษาท้องถิ่นไม่สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 การติดต่อสื่อสารระหว่างกันผ่านสัญญาณอินเทอร์เน็ตค่อนข้างลำบาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 ปัญหาอื่น ๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 รายละเอียดดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 แสดงปัญหาและอุปสรรคด้านการติดต่อสื่อสาร

ปัญหาและอุปสรรค : ด้านการติดต่อสื่อสาร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีปัญหา	40	34.5
การติดต่อสื่อสารระหว่างกันผ่านสัญญาณอินเทอร์เน็ตค่อนข้างลำบาก	8	6.9
สื่อสารด้วยภาษาท้องถิ่นไม่สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ	51	44
การติดต่อสื่อสารระหว่างกันผ่านสัญญาณอินเทอร์เน็ตค่อนข้างลำบากและสื่อสารด้วยภาษาท้องถิ่นไม่สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ	13	11.2
อื่น ๆ	4	3.4
รวม	116	100

4.3 ปัญหาและอุปสรรคด้านสภาพภูมิอากาศ

จากการศึกษาพบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 116 คน ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 47.4 รองลงมา คือ มีความกดอากาศต่ำหายใจไม่สะดวก จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 มีอุณหภูมิต่ำมากเกินไป จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 มีอุณหภูมิต่ำมากเกินไปและมีความกดอากาศต่ำหายใจไม่สะดวก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ปัญหาอื่น ๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 รายละเอียดดังตารางที่ 26

ตารางที่ 26 แสดงปัญหาและอุปสรรคด้านสภาพภูมิอากาศ

ปัญหาและอุปสรรคด้าน : สภาพภูมิอากาศ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีปัญหา	55	47.4
มีอุณหภูมิต่ำมากเกินไป	14	12.1
ความกดอากาศต่ำหายใจไม่สะดวก	33	28.4
มีอุณหภูมิต่ำมากเกินไปและความกดอากาศต่ำหายใจไม่สะดวก	11	9.5
อื่น ๆ	3	2.6
รวม	116	100

4.4 ปัญหาและอุปสรรคด้านที่พัก

จากการศึกษาพบว่า จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 116 คน ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 88.8 รองลงมา คือ ที่พักไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกเท่าที่ควร จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6 ปัญหาอื่น ๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ที่พักไม่ปลอดภัย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7 ที่พักไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกเท่าที่ควรและที่พักไม่ปลอดภัย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ .9 รายละเอียดดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 แสดงปัญหาและอุปสรรคด้านที่พัก

ปัญหาและอุปสรรคด้าน : ที่พัก	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีปัญหา	103	88.8
ที่พักไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกเท่าที่ควร	7	6
ที่พักไม่ปลอดภัย	2	1.7
ที่พักไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกเท่าที่ควรและที่พักไม่ปลอดภัย	1	.9
อื่น ๆ	3	2.6
รวม	116	100

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกรีนของนักท่องเที่ยวชาวไทย” สามารถสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลได้ดังนี้

สรุปผลการวิเคราะห์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 116 คน ได้ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

1. เพศ ผลการวิเคราะห์พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 75 เพศชาย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 25
2. อายุ ผลการวิเคราะห์พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 31-40 ปี จำนวน 44 คนคิดเป็นร้อยละ 37.9 รองลงมาอายุ 21-30 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 อายุ 41-50 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 อายุ 51-60 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 อายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6
3. ระดับการศึกษาระดับ ส่วนใหญ่มีปริญญาตรี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 69.8 รองลงมาปริญญาโท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 25.9 ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ปริญญาเอก จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9
4. อาชีพ ส่วนใหญ่เป็นลูกจ้าง/บริษัทเอกชน จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 43.1 รองลงมาธุรกิจส่วนตัว จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 21.6 ข้าราชการ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 พนักงานของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 อาชีพอื่น ๆ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.3
5. สถานภาพโสด จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 79.3 รองลงมาสมรส จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 สถานภาพอื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9
6. ปีที่เดินทางไปท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นปี 2019 จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 รองลงมาปี 2018 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7 ปี 2017 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 ปี 2016 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ปี 2015 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 ปี 2014 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4
7. สถานที่ท่องเที่ยวในเชิงกรีนที่นักท่องเที่ยวเคยไป ส่วนใหญ่เป็นวัดเชิงจันทร์ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 91.4 รองลงมาเป็นภูเขาหิมะสี้อ่า จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 71.5 ทะเลสาบนาป่าไ้ จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 62.9 เมืองเก่าตุ่เค่อจง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 49.1 โตรกเสื่อกระโจน จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 วัดกุยขานหรือวัดต้าฝอ จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 31 ทะเลสาบปีต้าหรือปีทาไ้ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 อุทยานแห่งชาติฟูต้าโซว จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 ทะเลสาบหมู่ยางซัว

จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 ทะเลสาบชูดู จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6 สถานที่อื่น ๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6

ส่วนที่ 2 ปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 116 คน ได้ข้อมูลปัจจัยปัจจัยส่วนต่าง ๆ ที่ส่งผลในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย ดังนี้

1. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ผลการวิเคราะห์พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยให้ความสำคัญในด้านสถานที่ท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.14 แบ่งออกเป็นความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 สถานที่ท่องเที่ยวเดินทางไป-กลับได้ง่าย มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยวอยู่ไม่ห่างจากตัวเอง มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ตามลำดับ

2. ด้านสภาพภูมิอากาศ ผลการวิเคราะห์พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยให้ความสำคัญในด้านสภาพภูมิอากาศโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.22 แบ่งออกเป็นอากาศเย็นสบาย มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 มีหิมะปกคลุมสวยงาม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ตามลำดับ

3. ด้านอาหาร ผลการวิเคราะห์พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยให้ความสำคัญในด้านอาหารโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.92 แบ่งออกเป็นมีความเป็นเอกลักษณ์ มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 รสชาติดี มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 ตามลำดับ

4. ด้านคมนาคม ผลการวิเคราะห์พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยให้ความสำคัญในด้านคมนาคมโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.70 แบ่งออกเป็นมีความปลอดภัยในการเดินทาง มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ระยะเวลาในการเดินทาง มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 มีความสะดวกในการเดินทาง มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ตามลำดับ

5. ด้านการติดต่อสื่อสาร ผลการวิเคราะห์พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยให้ความสำคัญในการติดต่อสื่อสารโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.97 สามารถติดต่อสื่อสารระหว่างคนในท้องถิ่น มีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97

6. ด้านความสะอาด ผลการวิเคราะห์พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยให้ความสำคัญในด้านความสะอาดโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 3.90 แบ่งออกเป็นที่พัก มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 อาหาร มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 สถานที่ท่องเที่ยว มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 ตามลำดับ

7. ด้านเหตุผลที่จูงใจ ผลการวิเคราะห์พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยให้ความสำคัญในด้านเหตุผลที่จูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.40 แบ่งออกเป็นธรรมชาติที่สวยงาม มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.85 ต้องการเห็นชีวิตความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ต้องการผจญภัย มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ต้องการศึกษาวัฒนธรรม มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ตามลำดับ

8. ด้านเหตุผลที่ไม่จูงใจ ผลการวิเคราะห์พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยให้ความสำคัญในด้านเหตุผลที่ไม่จูงใจโดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 2.28 แบ่งออกเป็นไม่มีเวลาที่มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66 กลัวไม่ปลอดภัยในการเดินทาง มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.41 สุขภาพไม่เอื้ออำนวย มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.34 มีภาระทางครอบครัว มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.29 ไม่สนใจในสถานที่ท่องเที่ยว มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.06 เสียหายเงิน มีความสำคัญอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.91 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกริลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 116 คน ได้ข้อมูลพฤติกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกริลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย ดังนี้

1. จำนวนครั้งที่ผ่านมาไปท่องเที่ยวเชิงกริลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย ส่วนใหญ่จะเป็นการไปเที่ยวครั้งแรก จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 88.8 รองลงมาครั้งที่ 2 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 มากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7
2. ผู้วางแผนการเดินทางในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกริลา ส่วนใหญ่ตนเองจะเป็นผู้วางแผนการเดินทาง จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 80.2 รองลงมาผู้วางแผนอื่น ๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 บริษัททัวร์ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6 ไกด์ส่วนตัว จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4
3. งบประมาณที่ใช้ในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกริลา ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ 10,000-20,000 บาท จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 20,000-30,000 บาท จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 30.2 น้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 30,000-40,000 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 40,000-50,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9
4. จุดประสงค์ในการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกริลา ส่วนใหญ่ไปเพื่อพักผ่อนและเดินทางท่องเที่ยว จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 99.1 จุดประสงค์อื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9

5. ช่วงเวลาที่เลือกเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกริลา คือ ช่วงฤดูหนาว ช่วงเดือนพฤศจิกายน-เดือนมีนาคม จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 50.9 รองลงมาเป็นฤดูใบไม้ร่วง ช่วงเดือนกันยายน-เดือนตุลาคม จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 ฤดูใบไม้ผลิ ช่วงเดือนเมษายน-เดือนพฤษภาคม จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 ฤดูร้อน ช่วงเดือนมิถุนายน-เดือนสิงหาคม จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9

6. นักท่องเที่ยวรู้จักเชิงกริลาได้อย่างไร ส่วนใหญ่รู้จักผ่านทางอินเทอร์เน็ต จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 75.9 รองลงมาคนรู้จัก จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 13.8 รู้จักผ่านทางอื่น ๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 รายการโทรทัศน์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 บริษัททัวร์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 สื่อสิ่งพิมพ์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

7. นักท่องเที่ยวจะกลับไปท่องเที่ยวเชิงกริลาอีกหรือไม่ ส่วนใหญ่จะกลับ จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 87.1 รองลงมาไม่แน่ใจ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 ไม่กลับ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

ส่วนที่ 4 ปัญหาอุปสรรคของการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกริลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 116 คน ได้ข้อมูลปัญหาและอุปสรรคของการเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกริลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย ดังนี้

1. ด้านการเดินทาง ส่วนใหญ่มีปัญหาด้วยที่มีระยะเวลาที่ยาวนาน จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงมาไม่มีปัญหา จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 เส้นทางมีความลำบากในการเดินทางและการเดินทางมีระยะเวลาที่ยาวนาน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 เส้นทางมีความลำบากในการเดินทาง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 ปัญหาอื่น ๆ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8

2. ด้านการติดต่อสื่อสาร ส่วนใหญ่มีปัญหาการสื่อสารด้วยภาษาท้องถิ่นไม่สื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมาไม่มีปัญหา จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 การติดต่อสื่อสารระหว่างกันผ่านสัญญาณอินเทอร์เน็ตค่อนข้างลำบากและสื่อสารด้วยภาษาท้องถิ่นไม่สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 การติดต่อสื่อสารระหว่างกันผ่านสัญญาณอินเทอร์เน็ตค่อนข้างลำบาก จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 ปัญหาอื่น ๆ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

3. ด้านสภาพภูมิอากาศ ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา จำนวน 55 คน คิดเป็น ร้อยละ 47.4 รองลงมาที่มีความกดอากาศต่ำหายใจไม่สะดวก จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 มีอุณหภูมิที่ต่ำเกินไป 14 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 มีอุณหภูมิที่ต่ำมากเกินไปและความกดอากาศต่ำหายใจไม่สะดวก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 ปัญหาอื่น ๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6

4. ด้านที่พัก ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 88.8 รองลงมาที่พักรับรองไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ควร จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6 ปัญหาอื่น ๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ที่พักรับรองไม่ปลอดภัย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ที่พักรับรองไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ควรและที่พักรับรองไม่ปลอดภัย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา “ปัจจัยและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย” จะเห็นได้ว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญ ดังนี้

ปัจจัย ด้านสถานที่ท่องเที่ยว คือ ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยว (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53) ด้านสภาพภูมิอากาศมีอากาศเย็นสบาย (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34) ซึ่งสอดคล้องกับ รชยา เพ็ญสุวรรณ (2561) ที่ทำการศึกษารื่อง “แรงจูงใจในการท่องเที่ยวเชิงไฮ้ด้วยตนเองของนักท่องเที่ยวชาวไทย” ได้กล่าวไว้ว่า เชียงไฮ้มีสถานที่ท่องเที่ยวที่โดดเด่นและสวยงาม เช่น สถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติและเมืองที่ล้อมรอบไปด้วยแม่น้ำจึงส่งผลให้เมืองเชียงไฮ้มีทัศนียภาพที่น่าดึงดูด

ด้านอาหารมีความเป็นเอกลักษณ์ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20) ด้านคมนาคมมีความปลอดภัยในการเดินทาง (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86) ด้านการติดต่อสื่อสารสามารถติดต่อสื่อสารระหว่างกันในท้องถิ่น (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97) ด้านความสะดวก ในที่พัก (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15) เหตุผลที่จูงใจ คือ (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.85) ธรรมชาติที่สวยงาม เหตุผลที่ไม่จูงใจ คือ ไม่มีเวลา (มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.66)

พฤติกรรม นักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวเชิงกรีลาเป็นครั้งแรก (ร้อยละ 88.8) ตนเองเป็นผู้วางแผนการเดินทาง (ร้อยละ 80.2) งบประมาณในการท่องเที่ยวอยู่ระหว่าง 10,000-20,000 บาท (ร้อยละ 44.8) นักท่องเที่ยวมีจุดประสงค์เพื่อเดินทางไปพักผ่อนและท่องเที่ยว (ร้อยละ 99.1) ช่วงเวลาที่นักท่องเที่ยวเลือกเดินทางไปเนื่องจากเชิงกรีลาขึ้นชื่อความสวยงามในฤดูหนาวจึงมีนักท่องเที่ยวเดินทางไปท่องเที่ยวมากในช่วงเดือนพฤศจิกายน-เดือนมีนาคม (ร้อยละ 50.9) นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่รู้จักเชิงกรีลาผ่านอินเทอร์เน็ต (ร้อยละ 75.9) นักท่องเที่ยวคิดจะกลับไปท่องเที่ยวเชิงกรีลาอีก (ร้อยละ 87.1)

ปัญหาและอุปสรรค นักท่องเที่ยวมีปัญหาด้านการเดินทางที่มีระยะเวลาที่ยาวนาน (ร้อยละ 36.2) และปัญหาด้านการติดต่อสื่อสารเพราะ มีการติดต่อสื่อสารด้วยภาษาท้องถิ่นไม่สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ (ร้อยละ 45.7) ส่วนด้านสภาพภูมิอากาศและที่พักส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าในหลายปีมานี้เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวไทยค่อนข้างให้ความสนใจที่จะไปเที่ยวเชิงกรีลามากขึ้น ควรมีการจัดทำเว็บไซต์หรือสื่อต่าง ๆ ที่สามารถหาข้อมูลได้ง่าย นอกเหนือจากผู้ที่เคยไปท่องเที่ยวมาแล้วเขียนบรรยายลงบนเว็บไซต์ ข้อมูลอื่น ๆ ค่อนข้างหายาก

ข้อจำกัดการศึกษาและข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ข้อจำกัดด้านระยะเวลา เนื่องจากผู้วิจัยมีเวลาที่จำกัดในการเก็บตัวอย่างแบบสอบถามและแบบสอบถามเป็นเฉพาะกลุ่มทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างในจำนวนที่จำกัด ในการวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มเวลาเพราะ ผู้วิจัยต้องการเพิ่มจำนวนตัวอย่างให้มากกว่านี้ เพื่อให้งานวิจัยมีความน่าเชื่อถือ

บรรณานุกรม

1.หนังสือและเอกสารทางวิชาการ

- จิตสุภา จารุกฤณา. (2560). **ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ของแหล่งท่องเที่ยวในมณฑลเสฉวน**. มหาวิทยาลัยศิลปากร, สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์.
- ณชลนิภา เหลลาเวียง. (2561). **การศึกษาการเติบโตทางเศรษฐกิจจากการพัฒนาการท่องเที่ยวของไต้หวัน**. มหาวิทยาลัยศิลปากร, สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์.
- ทรงพล ศิริชัย. (2558). **ปัจจัยส่งเสริมการท่องเที่ยวมณฑลยูนนาน คุณหมิง ประเทศจีน**. มหาวิทยาลัยศิลปากร, สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์.
- นรินทร์ สังข์รักษา. (2559). **ตำราวิชา 464245 การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. มหาวิทยาลัยศิลปากร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). **อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เพรส แอนด์ ดีไซน์ จำกัด.
- ประมาณ เทพสงเคราะห์. (2561). **ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว**. พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา: บริษัท นำศิลป์โฆษณา จำกัด.
- พลอยวรรธน์ แหลมศรี. (2562). **ปัจจัย พฤติกรรม และความพึงพอใจในการรับประทานอาหารไทยของนักท่องเที่ยวชาวจีน กรณีศึกษา ร้านอาหารไทยบริเวณถนนข้าวสาร ประเทศไทย**. มหาวิทยาลัยศิลปากร, สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์.
- รชยา เพ็ญสุวรรณ. (2561). **แรงจูงใจและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวเชิงไฮ้ด้วยตนเองของนักท่องเที่ยวชาวไทย**. มหาวิทยาลัยศิลปากร, สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์.
- รัตนดิชา ทรัพย์ไพบูลย์. (2559). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวประเทศจีนของนักท่องเที่ยวชาวไทย**. มหาวิทยาลัยศิลปากร, สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์.
- รุ่งรุจี ตั้งเด่นไชย. (2560). **ปัจจัยที่ส่งผลให้ชาวไทยไปเที่ยวไต้หวัน**. มหาวิทยาลัยศิลปากร, สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์.
- รุ่งวิทย์ สุวรรณอภิชน. (2550). **Shangri-La : Lost Horizon แชนกรี-ลา แดนสวรรค์สุดขอบฟ้า**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิษุตา.
- วรศักดิ์ จรุงรัตนางค์. (2551). **แชนกรีลาดินแดนแห่งฝันที่ปลายขอบฟ้า**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: แพรวสำนักพิมพ์.
- สโรชา กิตติประเสริฐ. (2561). **การท่องเที่ยวทางธรรมชาติในมณฑลยูนนาน**. มหาวิทยาลัยศิลปากร, สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์.

- สี่ร์กวาง. (1987). **ภูมิศาสตร์ประเทศจีน**. พิมพ์ครั้งที่ 1. เป่ย์จิง: สำนักพิมพ์ภาษาต่างประเทศเป่ย์จิง.
- อภิไชย อาจปฐ. (2562). **การวิเคราะห์ปัจจัยทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวบริเวณทะเลสาบควากูจิ**. มหาวิทยาลัยศิลปากร, สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์.
- ไธสวรรยา กิจพ้อคำ. (2562). **การศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์และองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมในเมืองเฉิงตู ของสาธารณรัฐประชาชนจีน**. มหาวิทยาลัยศิลปากร, สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์.

2.สื่ออิเล็กทรอนิกส์

- คนเดียวก็เที่ยวได้ แยกเป้เดินทางสู่ **แซงกรี-ล่า** ดินแดนแห่งสวรรค์. (2560). เข้าถึงเมื่อ 25 ตุลาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <http://www.mheemhee.com/shangri-la/>
- แซงกรีล่า (Shangri-La) ดินแดนในฝัน**. (2562). เข้าถึงเมื่อ 25 ตุลาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.panda.co.th/travel-info/แซงกรีล่า-shangri-la-ดินแดนในฝัน/>
- เที่ยวจีน ชมธรรมชาติ กับ 40 อันดับจาก CNN**. (2562). เข้าถึงเมื่อ 25 ตุลาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.wonderfulpackage.com/article/v/762/>
- ท่องเที่ยวจีนยักษ์ใหญ่ที่กำลังเติบโต**. (2562). เข้าถึงเมื่อ 18 ตุลาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <http://tapmagazine.net/index.php/2019/04/22/travel-china/>
- มหัศจรรย์แห่งแยงซี ที่โค้งแรก & ช่องแคบเสือกะโจน**. (2558). เข้าถึงเมื่อ 24 ตุลาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=travelsomewhere&month=05-2015&date=11&group=64&gblog=4>
- รีวิว แซงกรีล่า (Shangri La) เที่ยวจีน ต้องเที่ยวให้สุด**. (2562). เข้าถึงเมื่อ 25 ตุลาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.hashcorner.com/travel/china/shangri-la-แซงกรีล่า-จีน/>
- ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน**. (2556). **มณฑลยูนนาน**. เข้าถึงเมื่อ 18 ตุลาคม 2562. เข้าถึงได้จาก <https://www.thaibizchina.com/country/yunnan/>
- Editor.Mushroom Travel. (2562). **เที่ยวแซงกรีลา เดือนไหนดี? สัมผัสวิวสวยหลักล้านแดนมังกร**. เข้าถึงเมื่อ 29 กันยายน 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.mushroomtravel.com/page/best-time-shangri-la-china/>

ภาพผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง การศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกรีนลา
ของนักท่องเที่ยวชาวไทย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของคุณ

- 1.1 เพศ () ชาย () หญิง
- 1.2 อายุ () ต่ำกว่า 20 ปี () 21-30 ปี () 31-40 ปี
() 41-50 ปี () 51-60 ปี () 60 ปีขึ้นไป
- 1.3 ระดับการศึกษา () ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาตรี () ปริญญาโท () ปริญญาเอก
- 1.4 อาชีพ () นักเรียน/นักศึกษา () ข้าราชการ () ลูกจ้าง/บริษัทเอกชน
() ธุรกิจส่วนตัว () พนักงานของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ () อื่น ๆ โปรดระบุ.....
- 1.5 สถานภาพ () โสด () สมรส () อื่น ๆ
- 1.6 ปีที่เดินทางไปท่องเที่ยว () 2019 () 2018 () 2017 () 2016
() 2015 () 2014 () อื่น ๆ โปรดระบุ.....
- 1.7 สถานที่ท่องเที่ยวที่เคยไป () เมืองเก่าตุ๋เค่อจง () วัดกุยซานหรือวัดต้าผอ
(สามารถเลือกได้ () วัดชงจ้านหลิน () อุทยานแห่งชาติฟูต้าโฆว
มากกว่า 1 ข้อ) () ทะเลสาบซูดู () ทะเลสาบปีต้าหรือปีทาไห่
() ทะเลสาบนาปาไห่ () ทะเลสาบหมู่ยางซั่ว
() ภูเขาหิมะสี่อ่า () โตรกเสื่อกระโจน () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ส่วนที่ 2 ปัจจัยในการท่องเที่ยวเชิงกรีนลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความสำคัญ โดยแต่ละระดับมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก
- 3 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อย
- 1 หมายถึง มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ปัจจัยส่วนต่างๆ ที่ส่งผลในการเดินทางไปท่องเที่ยว แขวงกริลา	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว					
1.ที่ตั้งของสถานที่ท่องเที่ยวไม่ห่างจากตัวเมือง					
2.ความสวยงามของแหล่งท่องเที่ยว					
3.สถานที่ท่องเที่ยวเดินทางไป-กลับได้ง่าย					
ด้านสภาพภูมิอากาศ					
1.อากาศเย็นสบาย					
2.มีหิมะปกคลุมสวยงาม					
ด้านอาหาร					
1.รสชาติดี					
2.มีความเป็นเอกลักษณ์					
ด้านคมนาคม					
1.ความปลอดภัยในการเดินทาง					
2.ระยะเวลาในการเดินทาง					
3.ความสะดวกในการเดินทาง					
ด้านการติดต่อสื่อสาร					
1.สามารถสื่อสารระหว่างคนในท้องถิ่น					
ด้านความสะดวก					
1.สถานที่ท่องเที่ยว					
2.ที่พัก					
3.อาหาร					
ด้านเหตุผลจูงใจ					
1.ต้องการผจญภัย					
2.ต้องการศึกษาวัฒนธรรม					
3.ต้องการเห็นความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น					
4.ธรรมชาติที่สวยงาม					

ด้านเหตุผลที่ไม่พอใจ					
1.เสียดายเงิน					
2.ไม่มีเวลา					
3.มีภาระทางครอบครัว					
4.สุขภาพไม่เอื้ออำนวย					
5.กลัวไม่ปลอดภัยในการเดินทาง					
6.ไม่สนใจในสถานที่ท่องเที่ยว					

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกริลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง () หน้าข้อความที่ตรงพฤติกรรมในการท่องเที่ยวของคุณ

- 3.1 จำนวนครั้งที่เคยไป () ครั้งนี้แรก () ครั้งนี้ครั้งที่ 2 () 2 ครั้งขึ้นไป
- 3.2 ผู้วางแผนการเดินทาง () ตนเอง () บริษัททัวร์ () ใกล้เคียงตัว () อื่น ๆ โปรดระบุ.....
- 3.3 งบประมาณที่ใช้ในการเดินทาง () ต่ำกว่า 10,000 บาท () 10,000-20,000 บาท
() 20,000-30,000 บาท () 30,000-40,000 บาท
() 40,000-50,000 บาท () มากกว่า 50,000 บาท
- 3.4 จุดประสงค์ในการเดินทาง () พักผ่อนและเดินทางไปท่องเที่ยว () ศึกษาดูงาน
() มาเยี่ยมเพื่อนหรือญาติ () ติดต่อธุรกิจ
() อื่น ๆ โปรดระบุ.....
- 3.5 ช่วงเวลาที่เลือกเดินทาง () ฤดูใบไม้ผลิ ช่วงเดือนเมษายน-เดือนพฤษภาคม
() ฤดูร้อน ช่วงเดือนมิถุนายน-เดือนสิงหาคม
() ฤดูใบไม้ร่วง ช่วงเดือนกันยายน-เดือนตุลาคม
() ฤดูหนาว ช่วงเดือนพฤศจิกายน-เดือนมีนาคม
- 3.6 คุณรู้จักเชิงกริลาได้อย่างไร () คนรู้จัก () อินเทอร์เน็ต () รายการโทรทัศน์
() สื่อสิ่งพิมพ์ () บริษัททัวร์ () อื่น ๆ โปรดระบุ.....
- 3.7 คุณคิดจะกลับเชิงกริลาอีกหรือไม่ () กลับ () ไม่กลับ () ไม่แน่ใจ

ส่วนที่ 4 ปัญหาอุปสรรคของการเดินทางไปท่องเที่ยวแขวงกรีลาของนักท่องเที่ยวชาวไทย

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าง () หน้าข้อความที่ตรงพฤติกรรมในการท่องเที่ยวของคุณ (สามารถเลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 4.1 ด้านสถานที่ท่องเที่ยว () ไม่มีปัญหา () เส้นทางมีความยากลำบากในการเดินทาง
 () การเดินทางมีระยะเวลาที่ยาวนาน () อื่น ๆ โปรดระบุ.....
- 4.2 ด้านการติดต่อสื่อสาร () ไม่มีปัญหา () สื่อสารด้วยภาษาท้องถิ่นไม่สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ
 () การติดต่อสื่อสารระหว่างกันผ่านสัญญาณอินเทอร์เน็ตค่อนข้างลำบาก
 () อื่น ๆ โปรดระบุ.....
- 4.3 ด้านสภาพภูมิอากาศ () ไม่มีปัญหา () มีอุณหภูมิต่ำมากเกินไป
 () ความกดอากาศต่ำหายใจไม่สะดวก () อื่น ๆ โปรดระบุ.....
- 4.4 ด้านที่พัก () ไม่มีปัญหา () ที่พักไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกเท่าที่ควร
 () ที่พักไม่ปลอดภัย () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นางสาว จิรัชญา ขอลกุลชวน
วัน เดือน ปีเกิด	4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2542
สถานที่เกิด	สุราษฎร์ธานี
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 44/207 หมู่ 4 ตำบลท่าตำหนัก อำเภอ นครชัยศรี จังหวัดนครปฐม 73120
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย นครปฐม สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์ เอกเอเชียศึกษา โทภาษาจีน มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม

แบบโอนลิขสิทธิ์สารนิพนธ์
สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า	นางสาว จิรัชญา ขอลกุลชวน
นักศึกษาชั้นปีที่ 4	วิชาเอกเอเชียศึกษา ภาษาจีน
ชื่อสารนิพนธ์	การศึกษาปัจจัยและพฤติกรรมในการท่องเที่ยวเชิงกรีนของ นักท่องเที่ยวชาวไทย
ชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	อาจารย์ ดร.สุรีพร จรุงธนะกิจ
ที่อยู่ติดต่อได้ภายหลังสำเร็จการศึกษา	บ้านเลขที่ 44/207 หมู่ 4 ตำบลท่าตำหนัก อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม 73120
หมายเลขโทรศัพท์	089-9334516

ลิขสิทธิ์ของสารนิพนธ์อันเป็นผลการศึกษาเล่าเรียนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดีโอนสิทธิ์ตามมาตรา 17 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 เป็นของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีกำหนดตลอดอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์

ลงนามผู้โอน.....

(นางสาว จิรัชญา ขอลกุลชวน)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงนามผู้รับโอน.....

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....